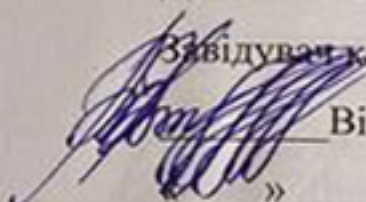

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ НАЗЕМНИХ СПОРУД І АЕРОДРОМІВ
КАФЕДРА КОМП'ЮТЕРНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДИЗАЙНУ І ГРАФІКИ

ДОПУСТИТИ ДО ЗАХИСТУ

Завідувач кафедри

Вікторія ВАСИЛЕНКО

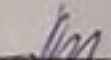
» _____ 2023 р.

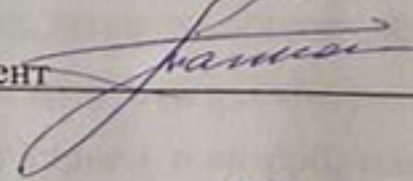
КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

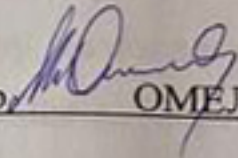
(ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА)

ВИПУСКНИЦІ ОСВІТНЬОГО СТУПЕНЮ «БАКАЛАВР»
ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ 022 «ДИЗАЙН»
ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНОЮ ПРОГРАМОЮ «ДИЗАЙН»

Тема: «РЕДИЗАЙН ПРИМІЩЕНЬ ЗАВОДУ «АВТОНАВАНТАЖУВАЧ»
М. ЛЬВІВ»

Виконавець: здобувач ВО групи 401 ВЕРЕМЧУК Світлана Юріївна

Керівник: к. арх., доцент ГНАТЮК Лілія Романівна

Нормоконтроль: д.т.н., професор ОМЕЛЬЯНЕНКО Максим Вікторович

Київ 2023

НАЦІОНАЛЬНИЙ АВІАЦІЙНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Факультет наземних споруд і аеродромів

Кафедра комп'ютерних технологій дизайну і графіки

Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»

Спеціальність 022 «Дизайн»

Освітньо-професійна програма «Дизайн»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

Вікторія ВАСИЛЕНКО

«_____» _____ 2023 р.

ЗАВДАННЯ

на виконання кваліфікаційної роботи

ВЕРЕМЧУК Світлани Юріївни

(прізвище, ім'я, по батькові випускника в родовому відмінку)

1. Тема кваліфікаційної роботи: «Редизайн приміщень заводу

«Автонавантажувач» м. Львів»

затверджена наказом ректора від « 31 » 03 2023 р. № 439/ст.

2. Термін виконання роботи: з 29.05.2023 по 30.06.2023

3. Вихідні дані до роботи:

технічне завдання, генеральний план ділянки, плани поверхів, розрізи

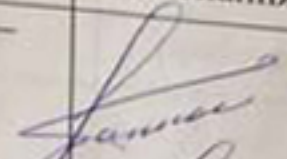
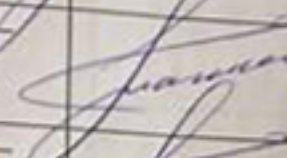
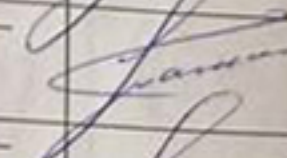
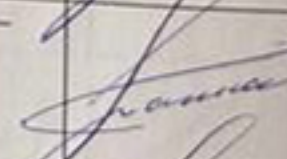
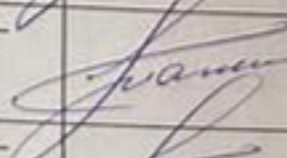
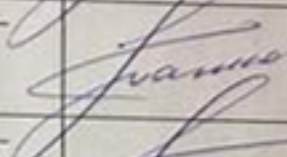
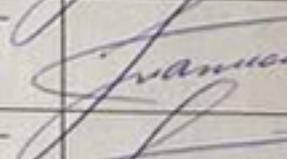
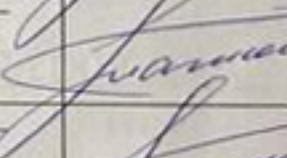
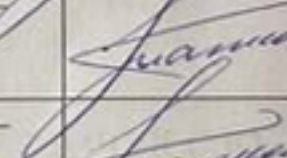
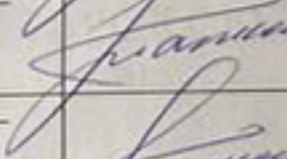
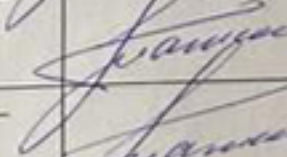
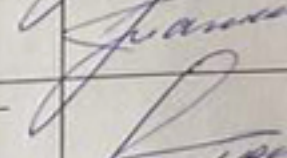
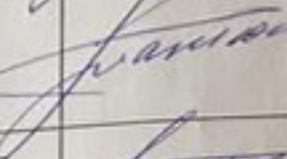
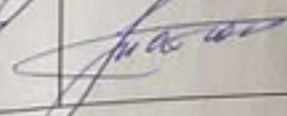
4. Зміст пояснювальної записки:

завдання на виконання кваліфікаційної роботи, реферат, зміст, вступ, три розділи основної частини, висновки, список використаних джерел, додатки.

5. Перелік обов'язкового графічного (ілюстративного) матеріалу:

схема генплану з благоустроєм території, плани до та після перепланування, функціональне зонування простору, плани з розташуванням меблів, плани стелі та підлоги, розгортки стін приміщень, перспективні зображення інтер'єрів, креслення авторських розробок предметів наповнення інтер'єру, 3d-макет, роздатковий матеріал.

6. Календарний план-графік

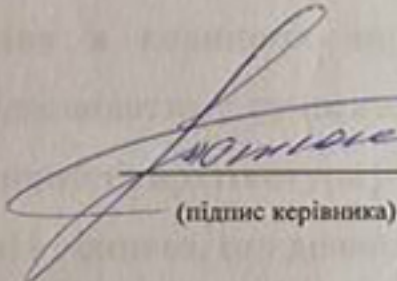
№ пор.	Завдання	Термін виконання	Відмітка про виконання
1.	Збір матеріалів щодо світової та вітчизняної практики, вимог до проєктування дизайну закладу	29.05.2023 – 31.05.2023	
2.	Виконання пошукових ескізів закладу	29.05.2023 – 31.05.2023	
3.	Розробка дизайн-концепції інтер'єрів закладу та плану благоустрою	30.05.2023 – 31.05.2023	
4.	Розробка поповерхових планів, виконання розстановки меблів відповідно до функціонального зонування	31.05.2023 – 02.06.2023	
5.	Виконання планів підлоги з підбором необхідних підлогових покриттів	02.06.2023 – 09.05.2023	
6.	Виконання планів стелі з розташуванням освітлювальних приладів	02.06.2023 – 09.05.2023	
7.	Виконання розгорток стін 5х приміщень	02.06.2023 – 09.05.2023	
8.	Виконання візуалізації інтер'єрів у комп'ютерній 3D графіці	02.06.2023 – 09.05.2023	
9.	Виконання робочих креслень розроблених об'єктів	02.06.2023 – 09.05.2023	
10.	Виконання 3d-макету розроблених об'єктів	02.06.2023 – 09.05.2023	
11.	Оформлення пояснювальної записки згідно затверджених вимог	29.05.2023 – 31.05.2023	
12.	Виконання компонування планшетів	12.06.2023 – 14.06.2023	
13.	Компонування папки кваліфікаційної роботи та підготовка роздаткового матеріалу	12.06.2023 – 14.06.2023	
14.	Підготовка доповіді захисту та презентації у PowerPoint	12.06.2023 – 14.06.2023	

7. Консультанти з окремих розділів

Назва розділу	Консультант (посада, П.І.Б.)	Дата, підпис	
		Завдання видав	Завдання прийняв
Нормативна база	проф. ККТДіГ, д.т.н., проф. ОМЕЛЬЯНЕНКО Максим Вікторович		
Конструктивне вирішення	проф. ККТДіГ, д.арх., проф. ЧЕРНЯВСЬКИЙ Володимир Георгійович		
Інженерне обладнання	ст. викл. ККТДіГ ОБУХОВСЬКА Любава Василівна		

8. Дата видачі завдання: « 29 » травня 2023 р.

Керівник кваліфікаційної роботи

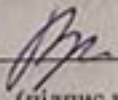

ГНАТЮК Л.Р.

(підпис керівника)

(П.І.Б.)

Завдання прийняв до виконання

ВЕРЕМЧУК С.Ю.

(підпис випускника)

(П.І.Б.)

РЕФЕРАТ

Пояснювальна записка до кваліфікаційної роботи «Редизайн приміщень заводу «Автонавантажувач» м. Львів» складається з: 66 сторінок тексту, 39 рисунків, 42 використаних джерел, 1 додатку.

Ключові слова: реновація, ревіталізація, промислові об'єкти, громадські будівлі, зміна функцій.

Актуальність теми. У сучасний час в Україні постає питання щодо майбутнього промислових об'єктів, які були зведені під час епохи масового будівництва, але частково або повністю втратили своє первісне призначення. Сучасна світова концепція містобудування має на меті удосконалення міського простору шляхом зміни функціонального призначення територій. Один з популярних підходів – редизайн промислових комплексів, що знаходяться всередині міста.

Об'єкт: завод «Автонавантажувач» в м Львів.

Предмет: редизайн заводу «Автонавантажувач» в м Львів.

Мета кваліфікаційної роботи: розробити концепцію редизайну заводу «Автонавантажувач» для створення в колишніх виробничих приміщеннях коворкінгу та арт-простору, що відповідатиме сучасним вимогам та потребам ринку, зберігаючи при цьому історичну та архітектурну цінність будівлі.

Методи: аналіз і синтез, що дозволили дослідити основні засоби дизайну, які використовуються при створенні інтер'єрів коворкінг- центрів та арт-просторів; метод порівняльного аналізу при ознайомленні з даними вітчизняного та закордонного досвіду; метод узагальнення; метод комп'ютерного 3D-моделювання.

Практичне значення полягає у трансформуванні не функціонуючого простору заводу «Автонавантажувач» для створення сучасного коворкінгу та арт-центру, що може стати привабливою альтернативою для молодих підприємців та фрілансерів.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ 1. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ВІТЧИЗНЯНОГО ТА ЗАКОРДОННОГО ДОСВІДУ.....	9
1.1. Досвід ревіталізації промислових об'єктів.....	9
1.2. Світовий та вітчизняний досвід проєктування коворкінг-центрів...	13
1.3. Світовий та вітчизняний досвід проєктування арт-просторів.....	23
Висновки до 1-го розділу.....	30
РОЗДІЛ 2. ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ІНТЕР'ЄРІВ КОВОРКІНГ-ЦЕНТРІВ ТА АРТ-ПРОСТОРІВ.....	31
2.1. Вимоги до об'ємно-просторового вирішення.....	31
2.2. Ергономічні норми і специфіка обладнання.....	34
2.3. Засоби дизайну в оздобленні інтер'єру	38
Висновки до 2-го розділу.....	42
РОЗДІЛ 3. ФОРМУВАННЯ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ КОВОРКІНГ- ЦЕНТРУ ТА АРТ-ПРОСТОРУ.....	43
3.1. Вихідні дані.....	43
3.2. Благоустрій території.....	44
3.3. Об'ємно-планувальне вирішення.....	45
3.4. Концепція дизайну інтер'єру та колористичне вирішення.....	48
3.5. Підбір матеріалів і предметного наповнення інтер'єрів.....	50
3.6. Розробка оригінальних елементів меблювання.....	56
Висновки до 3-го розділу.....	58
ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ.....	59
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	61
ДОДАТКИ.....	66

ВСТУП

Редизайн приміщень промислових будівель з часом став дедалі більш актуальною проблемою, оскільки у більшості випадків такі споруди є застарілими та не відповідають сучасним вимогам. У зв'язку з цим, допускається зміна функцій приміщень, що дасть можливість створити комфортні умови для роботи, навчання та творчості. Часто промислові будівлі перетворюють на багатофункціональні кластери, в яких знаходять місце як житлові приміщення, так і коворкінги, бізнес-центри, фуд-холи, мистецькі комплекси та інші громадські простори [5].

У нашій країні постає питання про подальшу долю промислових об'єктів, які частково або повністю не використовуються. Одним з них є колишній завод автонавантажувачів у Львові, який втратив своє первісне призначення. Зараз з'явилася можливість надати йому нову функцію, що сприятиме розвитку культурного та творчого середовища в місті та забезпечать робочі місця для молодих підприємців та творців. Переваги та важливу роль ревіталізації у міському просторі досліджували Л.Р. Гнатюк та М.В. Мельник у статті «Ревіталізація промислових об'єктів на прикладі м. Київ» [10].

В роботі В.В. Сілогаєвої [27], розглядаються проблеми, пов'язані з нефункціонуючими промисловими об'єктами з економічної перспективи. Авторка досліджувала раціональне використання таких будівель та відновлення цілісності міського простору шляхом впровадження передових ідей сучасного дизайну та архітектури.

Такі автори, як Л.Р. Гнатюк, О.А. Пламеницька, С.С. Кисіль, В.В. Швачка [23, 27], проводили дослідження методів реконструкції та реновації промислових територій.

О. Д. Івашко [26] розглянув можливість трансформації промислових об'єктів для створення креативного простору, як один з методів модернізації міського середовища.

Актуальність зумовлена зростанням попиту на території колишніх промислових зон. З одного боку, збереження цих об'єктів сприятиме

збереженню архітектурної спадщини та пам'яток історії, а з іншого боку, їх реконструкція та перетворення забезпечуватиме розвиток міських територій та стимулюватиме економічний розвиток.

Об'єкт: завод «Автовантажувач» в м Львів.

Предмет: редизайн заводу «Автовантажувач».

Мета проєктування: розробити концепцію редизайну заводу «Автовантажувач» для створення в колишніх виробничих приміщеннях коворкінгу та арт-простору, що відповідатиме сучасним вимогам та потребам ринку, зберігаючи при цьому історичну та архітектурну цінність будівлі.

Завдання: проаналізувати досвід проєктування коворкінгів та арт-центрів, розглянути класифікацію, вимоги до проєктування, розробити дизайн інтер'єрів, необхідні креслення, візуалізації. Створити простір, який забезпечуватиме зручні та комфортні умови для роботи та творчості, сприятиме розвитку культурного життя в районі та відповідатиме принципам сталого розвитку.

Методи: протягом роботи був проведений аналіз і синтез, що дозволили дослідити основні засоби дизайну, які використовуються при створенні інтер'єрів коворкінг-центрів та арт-просторів. Застосований метод порівняльного аналізу при ознайомленні з даними вітчизняного та закордонного досвіду проєктування. При визначенні особливостей формування інтер'єрів коворкінг-центрів та арт-просторів був використаний метод узагальнення. Також було задіяно метод комп'ютерного 3D-моделювання.

Практичне значення полягає у трансформуванні не функціонуючого простору заводу «Автовантажувач» для створення сучасного коворкінгу та арт-центру, що може стати привабливою альтернативою для молодих підприємців та фрілансерів.

РОЗДІЛ 1. АНАЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД ВІТЧИЗНЯНОГО ТА ЗАКОРДОННОГО ДОСВІДУ

1.1. Досвід ревіталізації промислових об'єктів

Наслідки індустріальної епохи проявляються в екологічних проблемах та занедбаних промислових будівлях, що знаходяться у межах міст і не тільки. Вирішення питань щодо майбутнього застарілих промислових споруд стає актуальною проблемою для архітекторів, забудовників та місцевої влади, коли міста приступають до їх реконструкції [10]. З одного боку, ці великі та масивні будівлі можуть надто контрастувати з середовищем, яке зазнало змін протягом часу. Але з іншого боку, їх демонтаж створює велику кількість відходів. Тому вирішенням даної проблеми стала ревіталізація – використання існуючих об'єктів зі зміною їх функціонального призначення [9]. Зазвичай відновлені промислові зони переорієнтовуються на мистецтво та креативні індустрії.

У житловому районі Венло, який відомий своєю щільною забудовою, було вирішено відновити склад XIX ст., перетворивши його на простір для живої музики та зустрічей (рис. 1.1).

Рис. 1.1. «Зал живої музики», Венло, Лімбург, Нідерланди

При реконструкції було здійснено зміни в дизайні даху складської будівлі, щоб він відповідав архітектурному стилю навколишніх кварталів. На фасаді встановлено нові вікна, таким чином в приміщення почало потрапляти більше природного світла. З метою забезпечення звукового бар'єру для житлового середовища, деякі приміщення розроблені так, щоб оберталися навколо концертного залу [34].

Унікальний житловий комплекс «De Producent», розташований всередині національного пам'ятника – Сирного складу у Гауді, складається з 52 житлових приміщень (рис. 1.2). Оригінальна цегляно-дерев'яна конструкцію була максимально збережена і тепер становить важливу частину внутрішньої обробки та є головною особливістю цього комплексу.

Рис. 1.2. «Cheese Warehouse», Гауда, Нідерланди

Стелажі, які раніше використовувались для дозрівання сиру, тепер відіграють роль декоративного елемента в оформленні стін. Крім того, присутня вентиляційна алея між двома будівлями, яка відкрита та захищена

скляним дахом, що дозволяє природньому світлу проникати до до загальних коридорів.

У Сан-Франциско підлягла редизайну колишня промислова будівля на південно-тихоокеанському узбережжі (рис. 1.3), яка вражає своєю відновленою архітектурою. Приміщення «C.A. Kilger Machine Works» у районі Мішн, були відреставровані архітектурною компанією «Boor Bridges Architecture» та перетворені на інтер'єри пивоварні та пабу. При реалізації проєкту дизайнери активно використовували перероблені матеріали та природні елементи, включаючи живі дерева, що додають особливий шарм інтер'єру [38]. Особливу увагу приділено зеленим практикам будівництва, таким як використання меблів з відновленої деревини, великі мансардні вікна та скляний фасад.

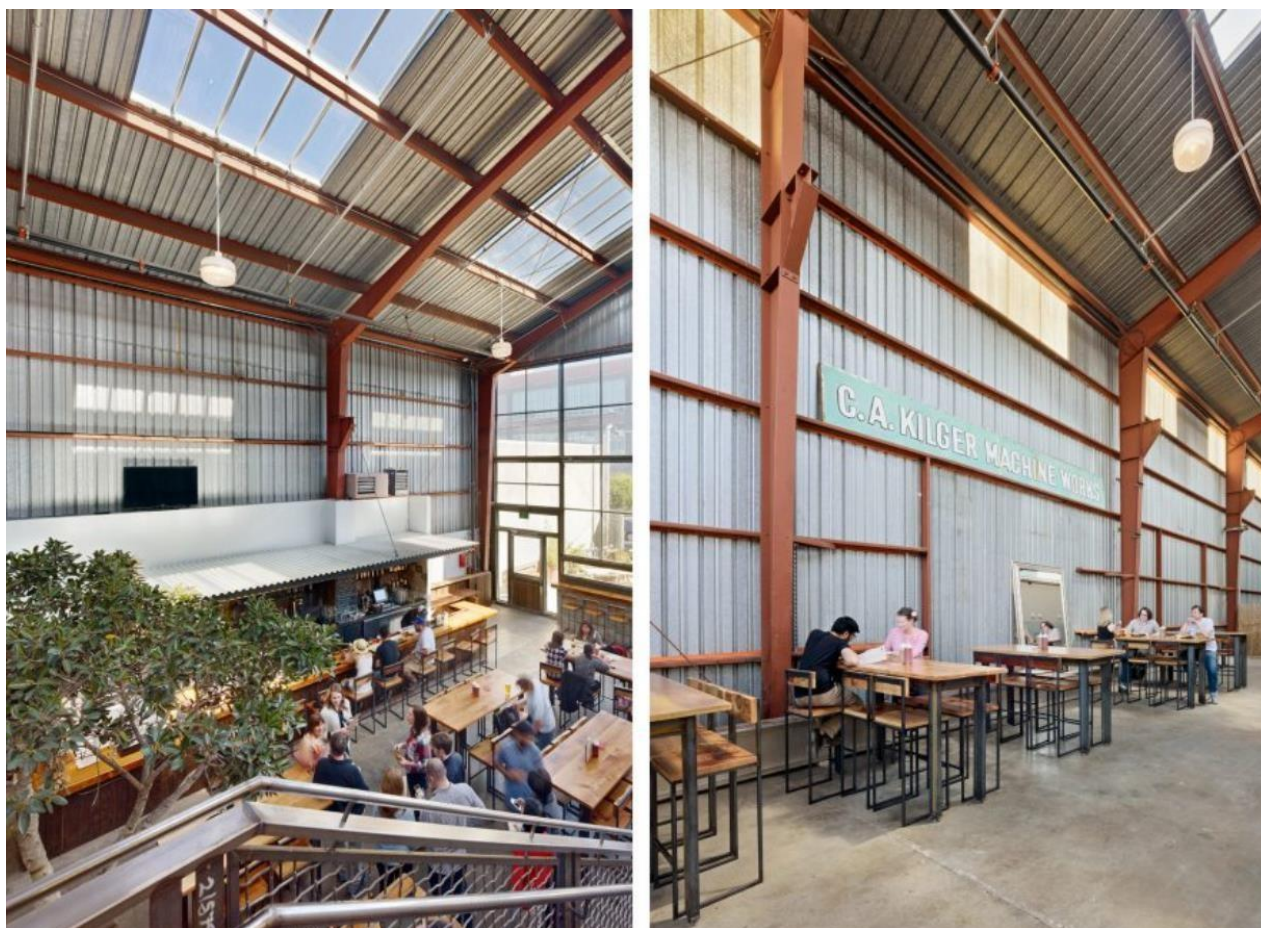

Рис. 1.3. «C.A. Kilger Machine Works», Сан-Франциско, США

США та деякі країни Європи мають значно більший досвід у сфері ревіталізації, так як розвиток даного явища там розпочався ще близько 30-40

років тому. Не дивлячись на те, що Україна тільки почала набирати популярність у контексті даного тренду вже зараз можна виділити вдалі приклади застосування ревіталізації.

На території колишнього Київського мотоциклетного заводу знаходиться «Unit City» – чудовий приклад ревіталізації промислової території Києва. У рамках цього проєкту із занедбаних цехів заводу були створені школа «UNIT Factory» і бізнес-кампус (рис. 1.4). Покращення будівель, впровадження зонування та оновлення інженерних мереж були частиною цього процесу. На території також розміщені контейнери для роздільного збору відходів, підкреслюючи екологічний підхід проєкту [29].

Рис. 1.4. Інноваційний парк «Unit City», Київ, Україна

Іншим прикладом успішної ревіталізації є «Kyiv Food Market» (рис. 1.5), розташований на території колишніх цехів заводу «Арсенал». Будівлі майже не зазнали значних змін, так як під час реконструкції було збережено їх первісний вигляд [4].

Окремий ангар на території планується перетворити на коворкінг-центр, здатний вміщати до 700 робочих місць. Також, будівля колишньої комендатури буде перетворена на торговельний комплекс та приватний публічний простір. Таким чином, колишня промислова зона стане новим робочим центром, зберігаючи свою історичну цінність.

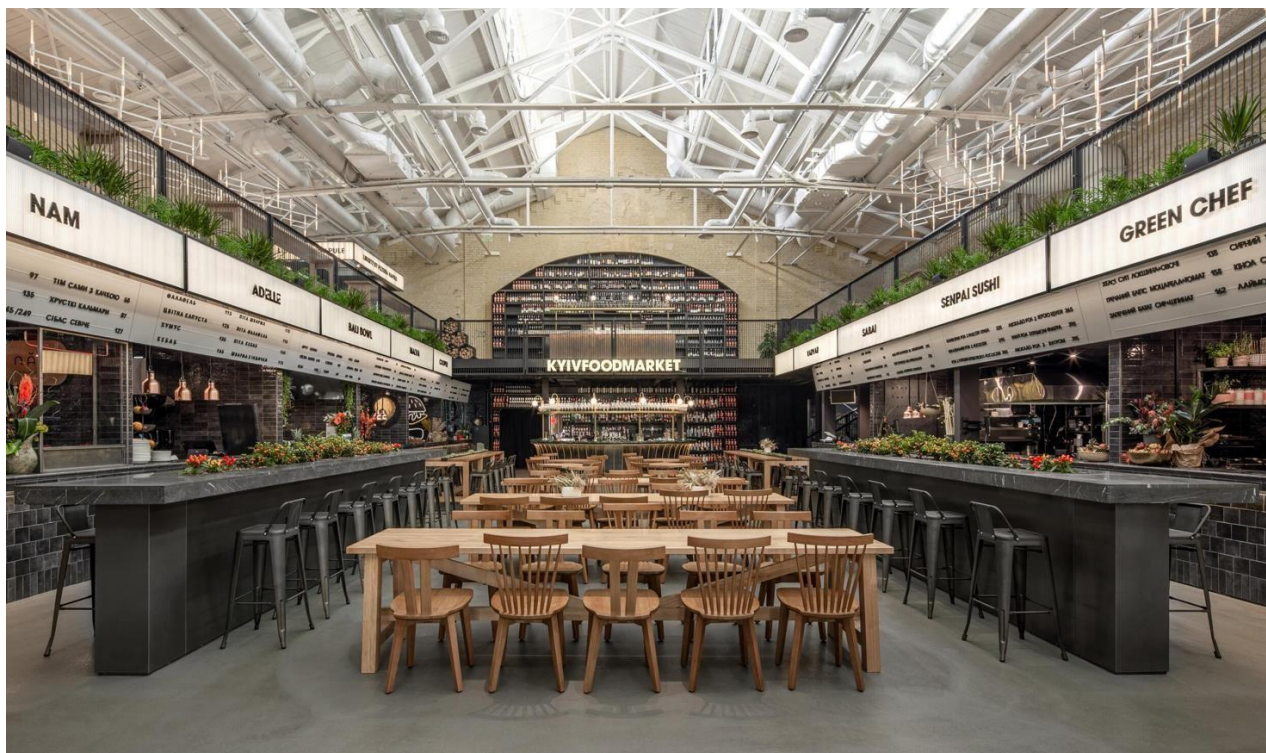

Рис. 1.5. «Kyiv Food Market», Київ, Україна

1.2. Світовий та вітчизняний досвід проєктування коворкінг-центрів

Коворкінг – (англ. – co-working або co-working space) – це свого роду колективний офісний простір, де працюють люди з різними професіями, інтересами, у різних компаніях [29]. Досить багато коворкінгів працюють цілодобово та відіграють роль міських суспільних просторів.

Хоча коворкінг-офіси існують не дуже довго, за короткий проміжок часу вони стали важливим глобальним явищем. Цей успіх частково пояснюється зміною вимог до робочого середовища та зміною режиму роботи. Гнучкі офісні простори допомагають адаптуватися до цих змін.

Коворкінг спрямований на розв'язання проблеми самотності та створення колективу, де кожен може виконувати свої завдання, але бути частиною команди.

Коворкінг, як правило, нагадує офіс, але основна відмінність полягає в тому, що тут працюють різні за фахом та повністю незалежні один від одного люди. Кожен виконує свої функції та завдання. Тут можуть працювати перекладачі, дизайнери, програмісти, брокери та інші фахівці, яких об'єднує тільки робочий простір, що дозволяє відчувати колектив та не почуватися самотньо.

Коворкінг-центри почали з'являтися в кінці 90-х років, коли розробка інформаційних технологій сприяла збільшенню кількості фрілансерів та роботи з віддаленим доступом.

Вперше термін «коворкінг» використав Бернард ДеКовен в 1999 році, але його концепція відрізнялася від того, що розуміється під цим терміном зараз. Як дизайнер ігор, він вживав цей термін, щоб вказати на спосіб роботи, а не простір, в якому працюють [31]. Він мав на меті розвинути співпрацю між людьми, повагу до колег, відмовившись від ієрархії.

Рис. 1.6. Підприємницький центр «Schraubenfabrik», Відень

Підприємницький центр «Schraubenfabrik» (рис. 1.6) заснований в 2002 році можна віднести до попередників сучасного коворкінгу. Це був простір на старій фабриці у Відні, орієнтований на підприємців, які шукали місце для співпраці з однодумцями, щоб уникнути дистанційної роботи [6]. Хоча цей простір не називався «коворкінгом», він вважається явним попередником сучасної концепції.

Історія першого офіційного коворкінгу починається в 2005 році, коли інженер-програміст із Сан-Франциско Бред Нойберг відкриває «San Francisco Coworking Space» (рис. 1.7) у колективі під назвою «Spiral Muse» [6]. На той час він працював у стартапі, але відчував, що йому не вистачає незалежності і свободи. Водночас, він також прагнув почувати себе частиною спільноти та працювати з іншими людьми. Він винайняв офіс та зібрав групу фрілансерів, щоб спільно працювати. Це стало поштовхом для розвитку коворкінгу як нової форми організації робочого простору, яка надає можливість працювати незалежним фахівцям в спільному просторі.

Рис. 1.7. Бред Нойберг у «San Francisco Coworking Space»

У 2005 році коворкінг став більш поширеним, оскільки з'явилося більше незалежних просторів, що спиралися на цю концепцію. Наприклад, на «Angel Station» у Лондоні відкрився перший «Hub», який згодом перетворився на мережу франчайзингу [31]. Також того ж року в Німеччині відкрилось кафе у Санкт-Обергольці, яке надавало безкоштовний доступ до Інтернету, що сприяло зростанню популярності коворкінгу.

Після започаткування цієї тенденції Нойбергом, решта країн почала звертати на це увагу. У 2006 році в Нью-Йорку відкрили перший коворкінг – «Brooklyn Coworking». У 2009 році «Global Coworking Unconference Conference» стала авторитетом у даній галузі [28]. До 2012 року у світі було понад 2000 коворкінг-просторів, що закріпило їх як світовий тренд.

З поширенням коворкінгів з'явилася потреба в розширенні послуг, що надаються в цих просторах, включаючи конференц-зали, спільні кухні, простори для відпочинку та співпрацю з місцевими бізнесами та іншими організаціями.

На сьогоднішній день в світі існує безліч компаній, які займаються коворкінгом, включаючи великі франшизи з філіями в багатьох містах. Хоча «Impact Hub», «WeWork» та «Industrious» домінують на світовому ринку, значна кількість незалежних компаній швидко збільшується, що сприяє постійному зростанню галузі [11].

Аналіз світового та вітчизняного досвіду проектування інтер'єрів коворкінг-центрів може допомогти зрозуміти ключові аспекти та успішні практики в цій галузі.

Проект «77 Washington Workspace» в Брукліні, США (рис. 1.8) являє собою реконструкцію та редизайн шестиповерхової колишньої кам'яної фабрики, побудованої в 1920-х роках, а також групу з чотирьох інших історичних будівель, що прилягають до території [6]. Розташований на розі Вашингтон-авеню та Парк-авеню поблизу «Brooklyn Navy Yard», цей амбітний адаптивний проект повторного використання спирається на багату історію

району та типологію дизайну, яка рясніє складами Нью-Йорка початку 20-го століття.

Продумане зіставлення між старим і новим, де мінімалістичні сучасні деталі контрастують з наявними матеріалами, підкреслюють всю історію комплексу.

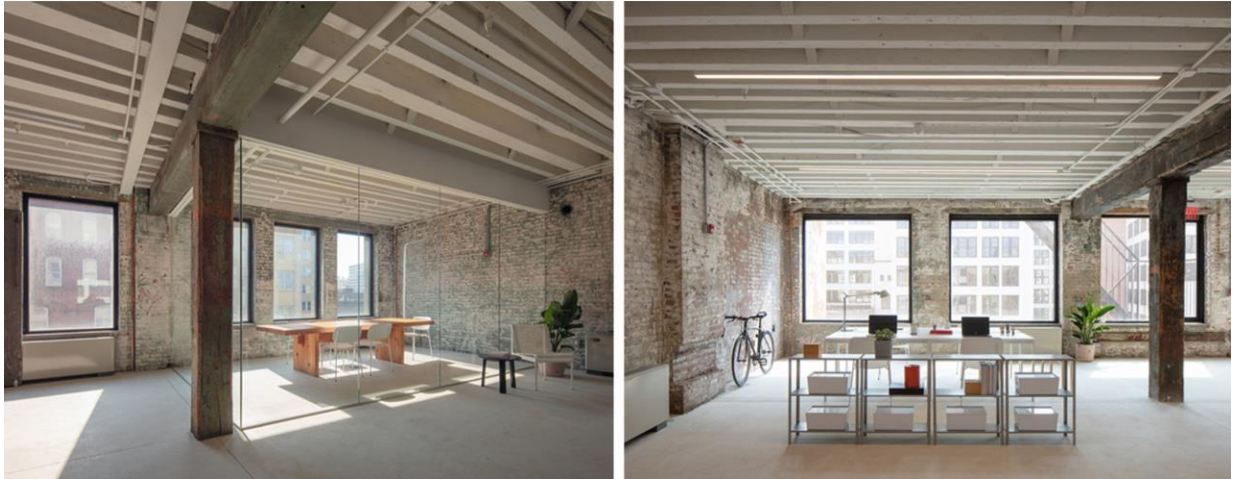

Рис. 1.8. Офіс «77 Washington Workspace», Бруклін, США

Розташована в центрі ділянки, шестиповерхова будівля фабрики закріплює загальний комплекс. З правого боку вона межує з трьома одноповерховими будівлями, з'єднаними зеленим центральним двориком під відкритим небом (рис. 1.9), який спочатку покривав простір.

Рис. 1.9. Внутрішній дворик «77 Washington Workspace», Бруклін, США

Гараж, розташований ліворуч від фабрики, прибрали, а простір перетворили на сад, зареєктований «Michael van Valkenburgh Associates», і місце для зберігання велосипедів, доступне для всіх орендарів.

Реновація триповерхової будівлі на вулиці «Carrer de Sant Magi», що стала коворкінгом, поєднує відновлений існуючий простір з його оновленими елементами (рис. 1.10).

Рис. 1.10. Робоча зона коворкінгу «Sant Magi»

Коворкінг займає перший поверх та охоплює всю площу і одночасно виходить у внутрішній дворик. Щоб створити більше вільного простору, було демонтовано деякі конструкції. Загальна робоча зона прикрашена рослинами, що одночасно виконують функцію зонування простору та створюють різний ступінь конфіденційності робочих місць [39]. Для задоволення потреб користувачів доступні різноманітні варіанти зон (рис. 1.11).

Рис. 1.11. Види робочих місць коворкінгу «Sant Magi»

«Arch-Studio» створила простір для офісів «InserTech» – компанії програмного забезпечення, розташованої в Будапешті, Угорщина (рис. 1.12).

Рис. 1.12. Офісний простір «InserTech»

Головною метою було створити атмосферу, яка заохочувала б працівників досягати будь-яких завдань без обмежень.

Студія створила яскравий офісний простір, що відповідає прогресивним принципам «InserTech». Задум був об'єднати футуристичне з природним.

Динамічні вигини освітлювальних приладів та скляні стіни конференц-залів підкреслюють інноваційний підхід [17].

Архітектурне бюро «Iern Serra» було запрошено на реконструкцію офісного приміщення, розташованого в промисловому районі Барселони (рис. 1.13). Головне завдання дизайнерів полягало в створенні відкритого та динамічного простору, який би відрізнявся від традиційних офісних приміщень. За допомогою елементів мікроархітектури, команда змогла перетворити офісне приміщення на справжній арт-об'єкт.

Рис. 1.13. Приміщення офісу в Барселоні, Іспанія

Весь офіс був організований як композиція архітектурних елементів, витканих навколо м'якої та граціозної фігури кола. Геометричні форми стали головною визначною рисою інтер'єру, а асиметричні проходи створюють візуальну гармонію. Колірна палітра інтер'єру побудована на монохромному підході з яскравими акцентами в деталях, наприклад, в оббивці крісел. Всі ці елементи спільно підкреслюють загальну концепцію та естетику простору.

Динамічний опен-спейс простір в офісному приміщенні служить для неформальних зустрічей, телефонних дзвінків, презентацій і партнерських виставок. Ближче до входу розташована світла зала, де є місце для відпочинку. Освітлення відіграє велику роль у цьому проекті: відкриті простори отримують максимально можливу кількість природного світла через великі вікна. Завдяки напівкруглим скляним отворам у стінах кабінетів та переговорних, сонячні промені проникають вглиб приміщення.

У Львові розпочав свою діяльність коворкінг «Кооператив» (рис. 1.14). Цей триповерховий комплекс займає площу близько 5 000 квадратних метрів в історичній будівлі колишньої книжкової фабрики «Жовтень» [3].

Рис. 1.14. Приміщення коворкінгу «Кооператив», Львів

У приміщенні коворкінгу «Кооператив» розташовані п'ять конференц-залів і два скайп-руми, один з яких отримав назву «Cinema Room» і використовується для презентацій та командних зустрічей. Крім того, планується відкриття особливої кімнати, що називатиметься «Майстерня».

У загальному просторі поруч з рецепцією облаштовано амфітеатр – дерев'яну платформу (рис. 1.15), яка може використовуватись для зустрічей і перегляду фільмів на проекторі. Поблизу також знаходиться блок з кухнею. Скляна плитка використовується як визначальний декоративний елемент.

Окрім того, «Кооператив» прагне створити інклюзивне середовище. На головному четвертому поверсі буде обладнано підйомник для людей з інвалідністю, а на п'ятому поверсі з'явиться «Baby Room» з пеленальним столиком та необхідними зручностями для батьків.

Рис. 1.15. Зона для зустрічей коворкінгу «Кооператив», Львів

Ангар заводу «Арсенал» у Києві, який раніше був занедбаним, дизайнери перетворили на сучасний коворкінг-простір з назвою «Creative State of Arsenal». Цей триповерховий проєкт включає в себе просторий лаунж на першому поверсі, з центральною частиною, де росте дерево як символ життя та розвитку [4].

Під час розробки нової локації основна увага була зосереджена на створенні бізнес-студій, розрахованих на різні розміри команд від однієї до п'ятнадцяти осіб.

У приміщенні також розміщені лобі та барна зона, санвузли з душовими, повноцінна кухня з технікою та шеф-кухарем, кімната відпочинку і паркінг.

На першому поверсі розташовані центральний фронтдеск, скайп-руми, кімнати для переговорів, та лаунж, який може трансформуватися в івент-хол.

Між першим і другим поверхами знаходиться палуба з великою зоною нефіксованих робочих місць (рис. 1.16), яка створює враження легкості і невагомості.

Рис. 1.16. Робоча зона коворкінгу «Creative State of Arsenal», Київ

Одним з особливих елементів локації є наявність бізнес-сьютів на третьому поверсі. Ці офіси призначені для топ-менеджерів та керівників компаній.

1.3. Світовий та вітчизняний досвід проєктування арт-просторів

Арт простори – це організації, де люди можуть творити мистецтво або брати участь у мистецькій діяльності, як-от театр, танці, музика, кіно та

письменницька творчість [1]. Вони надають простір, ресурси та допомогу для самовираження, розширення можливостей і саморозвитку.

На початку минулого століття з центрів американських міст стали йти промислові підприємства, причина була проста – сильне зростання вартості землі. Вільних площ стало багато, а бажаючих їх зайняти практично не було [18]. І тоді в будівлях колишніх фабрик, порожніх офісів і навіть церков почали відкривати галереї, клуби, бари та креативні зони (рис. 1.17).

Рис. 1.17. «Artists Space» на Вустер Стріт, Нью-Йорк

Але бум розвитку креативних просторів стався пізніше, вже наприкінці минулого століття, коли формат отримав державну підтримку у багатьох європейських країнах. Родоначальником нового виду використання «старих» територій вважається Великобританія. Спочатку формат креативних кластерів формувався самостійно. Надалі ідея отримала підтримку бізнесу та держави. Наприклад, з 1998 р. у Великій Британії підтримка креативних індустрій була заявлена одним із пріоритетів державної політики [23].

У Сполучених Штатах Америки арт-простори виконують різноманітні функції і можуть бути спрямовані на різні аспекти мистецтва та творчості. Як

правило, вони є установами, які працюють над виявленням, створенням та доступністю мистецтва для творчих людей. Також вони можуть бути орієнтовані на проведення мистецьких виставок, майстер-класів, творчих резиденцій та інших заходів.

Крім того, існують також арт-простори, які функціонують як орендовані приміщення, в яких працюють художники, галереї або організації, пов'язані з мистецькою діяльністю [1].

Під час післявоєнного періоду, на території Великій Британії виникли центри мистецтв. Спочатку вони були спрямовані на задоволення потреб середнього класу. Протягом 1970-х років, арт-простори стали осередками, що обслуговували всю громаду, завдяки впровадженню програми доступу для користувачів на інвалідних візках та людей з особливими потребами.

Більшість арт-просторів у Європі залежать від часткового урядового фінансування, оскільки їх важливість визнається з погляду впливу на суспільство та економіку, що відповідає філософії Рейнландської моделі. Дані організації виникли у 1970-х та 1980-х роках як незалежні ініціативи, а потім були офіційно легалізовані та отримали підтримку від уряду [12].

Часто колишні фабричні та заводські будівлі трансформують в арт-простори. Після ремонту такі приміщення отримують нову функцію, будь то проведення виставок, концертів, презентацій, інсталяцій, тренінгів або майстер-класів.

В Україні такі урбаністичні арт-практики поширилися особливо швидко у найбільших містах, ставши невід'ємною частиною культурно-мистецького процесу. Ці практики активно розвиваються протягом останніх років.

«Dia Beacon» – музей сучасного мистецтва в Нью-Йорку розташувався у колишній будівлі друкарні. Це приміщення з великими вікнами та високими стелями наразі служить виставковим простором для робіт видатних митців другої половини ХХ століття, таких як Роберт Ірвін, Енді Уорхол та інші. Крім виставкових залів, в музеї є також кафе та книгарня [23].

«Dia Beacon» є одним із проєктів організації «Dia Art Foundation», яка займається підтримкою сучасних художників та відкриттям галерей та музеїв у Нью-Йорку [38]. Задля цього фонд використовує промислові об'єкти як площадки. Наприклад, «Dia Bridgehampton», де представлені роботи мінімаліста Дена Флавіна, розташований у колишній будівлі пожежної служби, а «Dia Chelsea» знаходиться в приміщенні, яке колись належало компанії з обробки мармуру та граніту.

У Тбілісі знаходиться завод під назвою «Винзавод 1» (рис. 1.18), який перетворили на креативний простір з кафе, барами, арт-студіями та шоурумами. Цей простір розташований на території колишнього заводу, який був споруджений архітектором Олександром Озеровим наприкінці XIX століття та функціонував до 1980-х років [3].

Рис. 1.18. «Винзавод 1» вигляд зверху, Тбілісі, Грузія

У 2017 році була проведена реновація цього простору. Проте, замість заміни будівлі, було зроблено акцент на збереження історичної архітектури. Стіни та внутрішній дворик були збережені, при цьому було прибрано дизайн радянського періоду. Тепер винзавод виглядає так само, як він виглядав у рік свого відкриття.

В Гельсінкі розташований арт-простір «Корьямо» (рис. 1. 19), який з'явився на місці колишніх гаражів трамвайного депо. Простір об'єднує

кінотеатр, сцену для концертів і вистав, конференц-зали і лекторії. Влітку частина культурної програми переноситься у дворик з зеленим садом [28]. Крім того, в межах «Корьямо» знаходиться музей трамваїв, який нагадує про минуле цього місця і демонструє вагони та одяг працівників залізниці різних епох, а також розповідає про історію трамвайного руху в Фінляндії.

Даний арт-простір, який є одним з найбільших в Північній Європі, відомий своєю багатofункціональністю. Тут щороку проводяться близько 500 різноманітних подій, таких як театральні вистави, концерти, дискусії. Музей трамваїв, який розташований на території «Корьямо», представлений двома невеликими галереями. В них представлені реальні вагони з різних періодів, одяг залізничних працівників [1].

Рис. 1.19. Інтер'єр арт-простору «Корьямо», Гельсінкі, Фінляндія

Артзавод «Механіка. Інша Земля» (рис. 1.20) розташований на території колишніх цехів Харківського паровозобудівного заводу (ХПЗ). Завод, крім паровозів, виготовляв сільськогосподарську техніку та двигуни внутрішнього згоряння.

Рис. 1.20. Фасад артзаводу «Механіка. Інша Земля», Харків, Україна

Було вирішено перетворити порожні цехи на арт-простір. Загальна площа артзаводу «Механіка. Інша Земля» становить 20 тисяч квадратних метрів. На його території з'являться галереї, спортивні майданчики, школи мистецтв, танців та кулінарії, творчі майстерні [22]. Тут також будуть розташовані магазини, офіси, бари та кафе. Арт-хол буде використовуватися для проведення концертів та фестивалів.

«LEM Station» (рис. 1.21) є креативним хабом, розташованим на колишній території трамвайного депо в центрі Львова вже протягом 125 років.

Замість будівництва звичайного житлового будинку, місцевий архітектор запропонував створити цікаве просторове рішення, наслідуючи амстердамський «De Hallen».

На території депо планується створити публічний простір та івент-хол, ресторан, коворкінг та гастрономічний інкубатор, арт-простір. Також

передбачається відкриття лекторію, музею науки і техніки, а також готелю на деревах.

Рис. 1.21. Візуалізація креативного хабу «LEM Station» Львів, Україна

Висновки до 1-го розділу

1. Розглянуто приклади успішної ревіталізації промислових об'єктів в різних країнах, зокрема в Нідерландах, США та Україні. Ревіталізація стала актуальним рішенням для майбутнього застарілих промислових споруд, оскільки вона дозволяє використати існуючі будівлі, змінюючи їх функціональне призначення.

2. Визначено, що коворкінг-центри з'явилися як відповідь на зміни потреб сучасного бізнесу та роботи і спочатку функціонували як невеликі спільні офіси для фрілансерів та стартаперів. Проте з часом вони стали популярними серед бізнесменів та професіоналів різних галузей, що сприяло їхньому розширенню та розвитку.

3. Виявлено, що арт-простори спочатку були творчими просторами для художників і митців, але пізніше стали більш комерційними, пропонуючи різноманітні події для широкої аудиторії. Вони відіграють важливу роль у розвитку мистецтва та творчості, перетворившись у справжні культурні центри.

4. Здійснено аналіз, який показав, що проектування інтер'єрів коворкінг-центрів має на меті створення комфортного та функціонального простору для праці та спілкування. Це сприяє їхній популярності та активному розвитку в Україні. Відзначено зростання популярності коворкінг-центрів в Україні, а також успішне використання досвіду їхнього проектування для створення привабливих та функціональних просторів, які задовольняють потреби сучасних робочих спільнот.

5. На прикладі закордонного та вітчизняного досвіду можна зазначити, що проектування інтер'єрів арт-просторів передбачає створення відкритого та креативного середовища, що сприяє творчому процесу та взаємодії між художниками та глядачами.

РОЗДІЛ 2. ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ОРГАНІЗАЦІЇ ІНТЕР'ЄРІВ КОВОРКІНГ-ЦЕНТРІВ ТА АРТ-ПРОСТОРІВ

2.1. Вимоги до об'ємно-просторового вирішення

Планування простору є ключовим елементом успішної організації коворкінг-центрів та арт-просторів.

Один з сучасних принципів об'ємно-просторової організації полягає в створенні універсального простору, який може змінюватися та перетворюватися відповідно до потреб клієнтів. Такі приміщення потребують специфічного об'ємно-просторового вирішення, що пов'язано з різними функціонально-технологічними процесами. Цього досягають за допомогою трансформацій, що дозволяють створити гнучке планування та варіативність простору [8].

Даний підхід має безліч переваг: забезпечує можливість багатофункціонального використання приміщення, що дозволяє виконувати різноманітні завдання в одному місці, дозволяє змінювати характеристики простору, що є важливим для пристосування до змінних потреб.

Стандартною практикою функціонального планування будівлі є розташування наступних приміщень:

- кабінети керівників – індивідуальні робочі простори для керівництва та вищого керівництва організації;
- кімнати структурних підрозділів – ці приміщення призначені для команд та відділів, які виконують конкретні функції в організації;
- приміщення інформаційно-технічної групи – місце для розміщення технічних спеціалістів, які займаються обслуговуванням комп'ютерної та інформаційної інфраструктури [6];
- кімнати для переговорів, презентацій, конференц-зали;
- приміщення для обслуговування – санвузли, рецепшн, приміщення охорони, їдальня та вестибюль – призначені для забезпечення комфорту та зручності працівників і відвідувачів;

– технічні приміщення – використовуються для розміщення технічних систем та обладнання, такі як котельні, серверні, електрощитові.

Коворкінги можуть мати різні форми та розміри, і при вивченні їх розташування необхідно враховувати спільноту, зручності та середовище робочого простору.

При плануванні коворкінг-центру необхідно враховувати такі зони:

– робоча зона – простір, де повинно бути розміщено від 40 до 55 місць. Кожне робоче місце повинно мати стіл, комфортний стілець, доступ до 2-3 розеток, оснащення для канцелярського приладдя. Для зручності, бажано об'єднувати частину робочих місць (5-10 робочих місць) за загальними столами [28];

– зона відпочинку – приміщення або куточок, де користувачі коворкінгу можуть відпочити, розслабитися і поспілкуватися. Ця зона може включати зручні м'які меблі, кавоварки або чайні, столики;

– зона переговорів – окреме приміщення, призначене для проведення зустрічей та конференцій. Вона може бути обладнана конференц-столом, стільцями, дошкою для маркерів або екраном для презентацій;

– зона для творчості і співпраці – простір, де користувачі можуть співпрацювати, ділитися ідеями та працювати над спільними проєктами;

– зона для приватних розмов – особливий простір, де користувачі можуть зустрітися для приватних розмов або телефонних дзвінків, забезпечуючи приватність і недостатню акустичність;

– обідня зона – простір, який забезпечує зручне розташування і можливість одночасного перебування 10-15 осіб [6]. У цій зоні повинна бути можливість придбати снеки, газовану воду, приготувати каву та розігріти їжу. Рекомендується розмістити обідню зону недалеко від рецепції і головного входу, щоб зробити її легкодоступною для відвідувачів.

Оптимальне розташування робочих зон забезпечує зручність руху та використання простору, а також дозволяє легко знаходити необхідні ресурси та інфраструктуру. Крім того, це сприятиме співпраці та обміну ідеями,

забезпечуючи відповідні зони для колективної роботи та спільного використання ресурсів.

Під час розробки проєкту коворкінг-центру слід враховувати такі стандарти і вимоги, що стосуються будівельних споруд:

- висота приміщень повинна бути не менше 3 метрів, за винятком обладнання невеликих офісів у вже існуючих будівлях;

- коридори та холи повинні мати висоту не менше 2,4 метра (2,2 метра для існуючих будівель);

- ширина коридорів повинна відповідати встановленим параметрам: не менше 1,2 метра при довжині 10 метрів або не менше 1,5 для довгих коридорів, що перевищують 10 метрів [16].

Що стосується арт-просторів, то вони виникають як еволюція традиційних художніх музеїв, проте їх функціональна організація та об'ємно-планувальне вирішення відрізняються від класичних моделей та значно залежать від специфіки, розміру міста, культурних та історичних особливостей місцевості, а також освітніх і наукових програм [1].

Функціональна структура арт-просторів може бути поділена на три основні блоки: експозиційне ядро, блок супутніх функцій та блок додаткових функцій. Центральною частиною структури є експозиційне ядро, яке включає зони для виставкової, видовищної та громадської діяльності. Розподіл цих зон залежить від конкретного типу мистецького центру.

Також важливою є громадсько-комунікативна зона, в яку входять різноманітні культурні і комунікативні функції. В проєктуванні сучасних арт-просторів відводять значну увагу приміщенням, які відповідають соціальним і культурним потребам відвідувачів. Передбачається розміщення різних суспільних просторів, таких як:

- комунікативно-експозиційні простори, які включають виставкові і глядацькі зали, що призначені для показу та сприйняття мистецтва;

– комунікативно-релаксаційні простори – зони відпочинку, такі як зимові сади, кафе чи тераси. Вони створюють зручне середовище для розваг та спілкування [18].

У структурі арт-простору виокремлюється блок додаткових функцій, які включають наукові, освітні і інформаційні аспекти. Для забезпечення цих функцій передбачаються спеціальні приміщення, такі як універсальні аудиторії; кімнати для групових та індивідуальних занять, майстер-класів; кінолекційні та конференц-зали; освітні тренінг-центри [1].

Створення універсального середовища, що може змінюватися залежно від потреб, є основним принципом сучасної організації простору мистецького центру та є обґрунтованою, так як має багато переваг. Серед них естетичний аспект, можливість змінювати просторові характеристики об'єкта та багатофункціональне використання приміщень.

2.2. Ергономічні норми і специфіка обладнання

Ергономіка відіграє важливу роль у створенні комфортних і ефективних робочих середовищ. В контексті коворкінг-центрів, де люди з різних професій працюють в спільних просторах, дотримання ергономічних норм та вибір відповідного обладнання стає особливо важливим.

Ергономічні норми визначаються з урахуванням фізіологічних та психологічних особливостей людини. Вони ставлять перед собою мету забезпечити оптимальні умови праці, що сприяють здоров'ю, комфорту та продуктивності користувачів [6]. У коворкінг-центрах, де багато людей проводять тривалий час за робочими столами та комп'ютерами, дотримання ергономічних принципів є особливо важливим.

Робочі місця повинні гарантувати зручну позицію працівника (рис. 2.1). Стіл повинен забезпечувати оптимальне розташування обладнання, такого як дисплей та клавіатура, а також документів на робочій поверхні [17].

У встановлених правилах передбачаються такі вимоги як висота робочої поверхні у межах 680-800 мм, ширина і глибина, що забезпечують зону досяжності моторного поля і зручність виконання роботи.

Робочий стілець повинен бути, простим у використанні та міцно закріпленим. Поверхня сидіння рівна, а передній край округлений. Також має бути можливість регулювати висоти, нахилу сидіння, спинки та повороту стільця.

Рис. 2.1. Схема робочого місця

Поверхня спинки і сидіння стільця повинна мати напівм'яке покриття, яке не ковзає, не пропускає повітря, легко очищується і не спричиняє електростатичного заряду.

Робочий стіл для ПК, як правило, має бути з підставкою для ніг, розміри і конструкція якої також визначені в правилах. Використання підставки для ніг є обов'язковим для тих, чия нога не досягає підлоги.

Робочі місця повинні бути розташовані на наступних відстанях:

- від стіни з вікном - не менше 1 метра;
- від звичайної стіни - не менше 1,4 метра;
- між бічними поверхнями комп'ютерів - не менше 1,2 метра;
- між тильною поверхнею одного комп'ютера та екраном іншого – не менше 2,5 метра [28].

Ці вимоги спрямовані на забезпечення достатнього простору та відстані між робочими місцями для комфортної роботи та забезпечення ергономіки приміщення.

У приміщеннях з робочими місцями та переходами, стіни, які є прозорими або світлопроникними, включаючи скляні перегородки, повинні бути належно позначені на рівні очей працівників. Крім того стіни мають виготовлятися з безпечних матеріалів або бути відокремленими від робочих місць і переходів таким чином, щоб працівники не контактували з ними [28].

Головні входи повинні бути зручними та відповідати оптимальним розмірам, які враховують потреби всіх категорій відвідувачів. Їх кількість визначається шляхом розрахунку, що враховує пропускну спроможність будівель, а також експлуатаційні вимоги [16].

Повинен бути вхід, обладнаний пандусом або іншими пристроями, щоб забезпечити доступність для маломобільних груп населення. Це є однією із основних вимог, які забезпечують рівний доступ до будівлі для всіх користувачів.

У випадку, коли громадські приміщення інтегруються в будинки з іншими функціональними призначеннями, необхідно забезпечити наявність вхідного тамбуру для забезпечення захисту від вітру та збереження тепла. Глибина тамбура при користуванні маломобільними групами населення має бути не менше 1,8 м, а його ширина – не менше 2,2 м [14].

Розробляючи проєкт інтер'єру коворкінг-центру та арт-простору, необхідно дотримуватись нормативних вимог, серед яких важливе значення мають ДБН В.2.2-40 «Інклюзивність будівель і споруд», ДБН В.2.2-9 «Громадські будинки та споруди. Основні положення» [14].

Відповідно до ДБН В.2.2-40, ДБН В.2.2-3, ДБН В.2.2-9, простір повинен бути доступний та універсальний, для перебування та користування ним маломобільними групами населення (рис. 2.2).

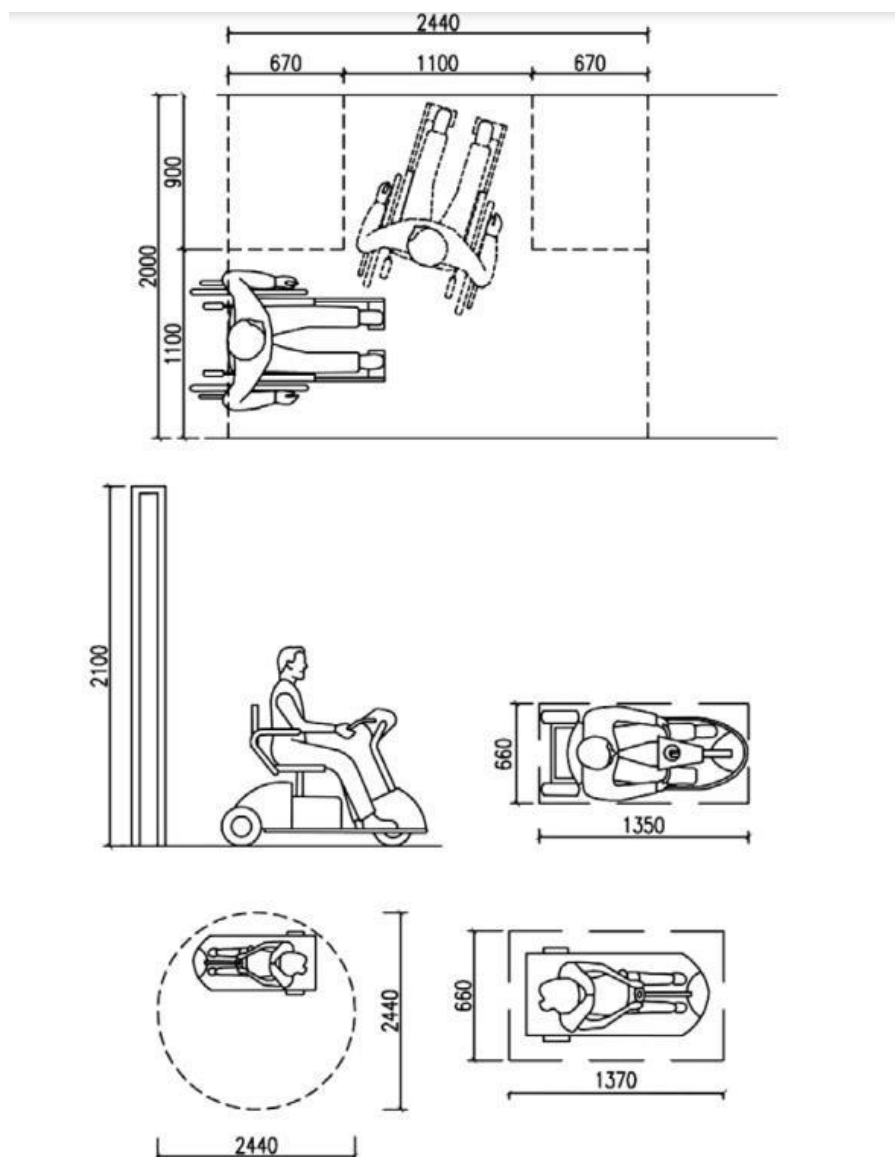

Рис. 2.2. Доступність простору для людей з обмеженими можливостями

Дотримання цих нормативних вимог означає створення безбар'єрного доступу до будівлі, наявність пандусів, підйомників або ліфтів для осіб з обмеженою рухливістю, а також обладнання приміщень спеціальними зонами для інвалідних візків, адаптованими сантехнічними пристроями та іншими елементами, що забезпечують їхню комфортну та безпечну перебування в приміщенні (рис. 2.3).

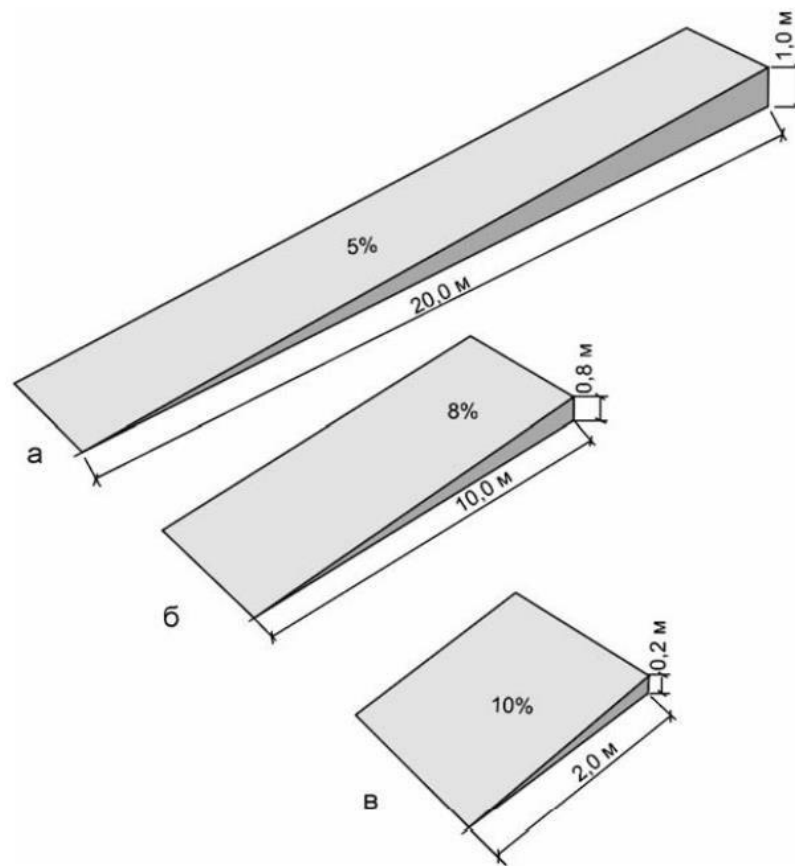

Рис. 2.3. Пандуси

Необхідно уважно вивчати вимоги відповідних нормативних актів та враховувати їх під час розробки дизайну коворкінг-центру, щоб забезпечити максимальну доступність та зручність для всіх користувачів, незалежно від їхніх фізичних можливостей.

2.3. Засоби дизайну в оздобленні інтер'єру

Арт-простори та коворкінги – це два різних типи просторів, але обидва вимагають ретельного підходу до дизайну їхнього інтер'єру. Обидва концепти мають на меті створення стимулюючого та продуктивного середовища для користувачів, хоча мають різну специфіку та цілі.

У випадку арт-просторів, основним завданням дизайну є створення відкритого та креативного середовища, що сприяє творчому процесу [35]. Важливо використовувати засоби дизайну, такі як кольори, освітлення,

матеріали та просторові рішення, для створення особливої атмосфери та естетики, що відображає характер арт-простору та його мету [1].

Коворкінги, з іншого боку, зосереджені на створенні комфортного та функціонального середовища для праці та спілкування. Дизайн інтер'єру коворкінгу повинен враховувати різноманітні потреби користувачів, їхню продуктивність та зручність. Важливо розміщення робочих зон, використання ергономічних меблів та дотримання принципів ефективного використання простору.

Підлога коворкінг-центру повинна бути рівною, з неслизькою поверхнею і антистатичними властивостями. Заборонено використовувати полімерні матеріали, такі як деревоволокнисті плити, миттєві шпалери, синтетичні рулонні матеріали, шаруватий паперовий пластик та інші, які можуть виділяти шкідливі хімічні речовини у повітря, для оздоблення внутрішнього приміщення, де розташовані персональні комп'ютери [17].

Згідно з нормами, робоче місце повинно бути організовано таким чином, щоб природне світло надходило з лівого боку, аби уникнути прямого попадання світла в очі. Для ефективного захисту від комп'ютерних випромінювань рекомендується використовувати спеціальні приєкранні фільтри, локальні світлофільтри та інші захисні засоби, які мають відповідні сертифікати та були протестовані в акредитованих лабораторіях.

Штучне освітлення приміщення повинно бути реалізовано системою рівномірного загального освітлення з використанням світильників. У приміщеннях, де переважає робота з документами, може бути додатково застосована система комбінованого освітлення, яка включає місцеві світильники.

Для штучного освітлення рекомендується використовувати люмінесцентні лампи. Система загального освітлення повинна складатися з ліній світильників, які можуть бути суцільними або переривчастими [17].

При облаштуванні приміщень особливу увагу слід звернути на вибір кольорової гами. Колір відіграє важливу роль у створенні психологічного комфорту та підвищенні продуктивності праці.

Найбільш сприятливими для нервової системи є світлі, пастельні тони, такі як зеленувато-блакитний, ясно-сірий. Вони сприяють створенню спокійної та розслабленої атмосфери.

Яскраві та контрастні поєднання, наприклад, синього і жовтогарячого або червоного і фіолетового, можуть викликати втоми та роздратування. Тому рекомендується уникати таких яскравих контрастів у кольоровій схемі офісного приміщення [35].

Оформлення внутрішнього простору є необхідним елементом, який виконує ряд функцій, зокрема:

- захист від експлуатаційного впливу: внутрішнє оздоблення допомагає зберегти поверхні приміщення від пошкоджень, зносу та інших впливів, які можуть виникнути в процесі експлуатації;

- створення комфортних умов: оздоблення впливає на створення комфортної атмосфери в приміщенні та може допомогти забезпечити відповідну звукоізоляцію, регулювання температури та вологості, а також створення приємного освітлення;

- участь у створенні художньої композиції інтер'єру: оформлення внутрішнього приміщення включає в себе вибір кольорів, текстур, матеріалів та декоративних елементів, що допомагають створити гармонійну художню композицію [2].

У процесі дизайну художнього середовища використовуються різноманітні засоби формотворення, включаючи використання образно-пластичних форм. Основною метою цих форм є надання арт-простору високих художніх і стильових якостей. При розробці креативного середовища важливо дотримуватися таких принципів, як домінанти, композиційна рівновага, інтеграція та акцентування [1].

Щодо художньо-композиційного оформлення арт-просторів, вони характеризуються сучасним і виразним підходом до обробки внутрішнього середовища. Це досягається за допомогою застосування сучасних конструктивних рішень та інформаційно-технічних досягнень, які взаємодіють з природними елементами. Важливою вимогою до архітектурного середовища є його позитивна емоційна характеристика, яка має сприяти мотивації, становленню та розвитку.

Озеленення також відіграє важливу роль у створенні приємної та затишної атмосфери в інтер'єрі – додає свіжості, живості та природності, сприяючи створенню комфортного середовища для роботи, творчості та відпочинку [7, 11].

Озеленення в інтер'єрі створює сприятливу атмосферу для праці, спілкування та творчості, сприяє збереженню здоров'я та благополуччя користувачів приміщення, забезпечує гармонію з природою та надає унікальний характер дизайну. Завдяки майстерно вибраним деталям та дизайнерським рішенням, озеленення стає не лише елементом естетики, але й важливою функціональною складовою простору.

Висновки до 2-го розділу

1. Визначено, що об'ємно-просторове вирішення є ключовим елементом успішного дизайну інтер'єру коворкінг-центру та арт-простору. Відповідне планування та організація простору дозволяють ефективно використовувати його потенціал і створювати комфортне середовище для користувачів.

2. Слід зазначити, що в проєктуванні коворкінг-центрів важливо враховувати робочу зону, зону відпочинку, переговорів, співпраці, приватних розмов та обідню зону. Кожна з цих зон вимагає особливого обладнання та інфраструктури.

3. Встановлено, що функціональна структура арт-просторів може включати експозиційне ядро, блок супутніх функцій та блок додаткових функцій.

4. Досліджено, що відповідне планування та організація простору мають важливе значення для забезпечення продуктивності та зручності користувачів. Відповідне розташування робочих зон, зон для спілкування та відпочинку сприяє ефективному використанню простору і задоволенню потреб користувачів.

5. Дотримання ергономічних норм та принципів є важливим аспектом розташування меблів та обладнання в коворкінг-центрі та арт-просторі. Забезпечення комфортної підтримки спини та рук під час сидіння, правильна висота столів і врахування особливостей користувачів з різними фізичними потребами сприяють створенню безпечного та здорового робочого середовища.

6. Виявлено, що вибір стилю, кольорів, композиції, меблів, освітлення, декору та озеленення має велике значення для створення атмосфери та характеру простору. Ці елементи впливають на настрій, комфорт та відчуття користувачів, створюючи привабливу та сприятливу атмосферу для праці, творчості та спілкування.

РОЗДІЛ 3. ФОРМУВАННЯ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ КОВОРКІНГ-ЦЕНТРУ ТА АРТ-ПРОСТОРУ

3.1. Вихідні дані

Львівський завод автотранспорту (рис. 3.1) спеціалізувався на виробництві різноманітних автотранспорту для потреб промисловості та сільськогосподарства. Він був споруджений у другій половині 1950-х років, і протягом свого існування став одним з провідних виробників автотранспорту в Україні [41]. Проте, через ряд економічних труднощів та кризових ситуацій, підприємство стало неефективним, що призвело до його ліквідації у 2010 році.

Але варто зазначити, що перші будівлі на цій території з'явилися ще наприкінці XIX століття. У період між 1892 та 1895 роками тут були побудовані військові складські приміщення, відомі як казарми артилерії ім. Леопольда Сальватора. Ці споруди отримали назву на честь австрійського ерцгерцога з Габсбург-Лотаринського дому, який мав великий вплив на розвиток Львова. Дані казарми служили для зберігання військового обладнання та забезпечення потреб артилерійських військ [41].

Рис. 3.1. Об'єкт ревіталізації

Будівля колишнього заводу розташована у Львові на вулиці Шевченка 120. Загалом вся промислова територія займає 20 000 м² та складається з дев'яти цехів.

Для розробки проєкту було обрано двоповерхову будівлю з підвальним поверхом, площа якої складає 1690 м².

Шевченківському районі Львова, який з 2020 року є найбільшим за територією у місті, був промисловим районом, де жили незаможні люди. Наразі дана частина міста не широко розвинена у сфері культурного життя, так як характеризується відсутністю належних умов для задоволення соціальних потреб місцевих мешканців, проте має великий потенціал.

3.2. Благоустрій території

Благоустрій території включає комплекс заходів та робіт, спрямованих на поліпшення та організацію простору, щоб забезпечити комфорт для користувачів. Це важливий аспект створення приємного та функціонального середовища, яке задовольняє потреби людей.

Так як об'єкт розробки це будівля вже давно не функціонуючого заводу, належного благоустрою просто не було. Територія занедбана та потребує реконструкції. Вирішено запроектувати деякі необхідні об'єкти, які є важливими для забезпечення комфортного громадського середовища, використавши наявний вільний простір.

Одним із таких об'єктів є місце для релаксації – невелика паркова зона з лавами та іншими необхідними елементами – ліхтарями та смітниками. Поряд розміщено місця для паркування, які розділені на дві частини зеленими насадженнями (рис. 3.2). Будівлі оточують ділянки з газоном, а попереду розміщено ряд напівкруглих лав з озелененням. Також на території передбачена парковка для велосипедів

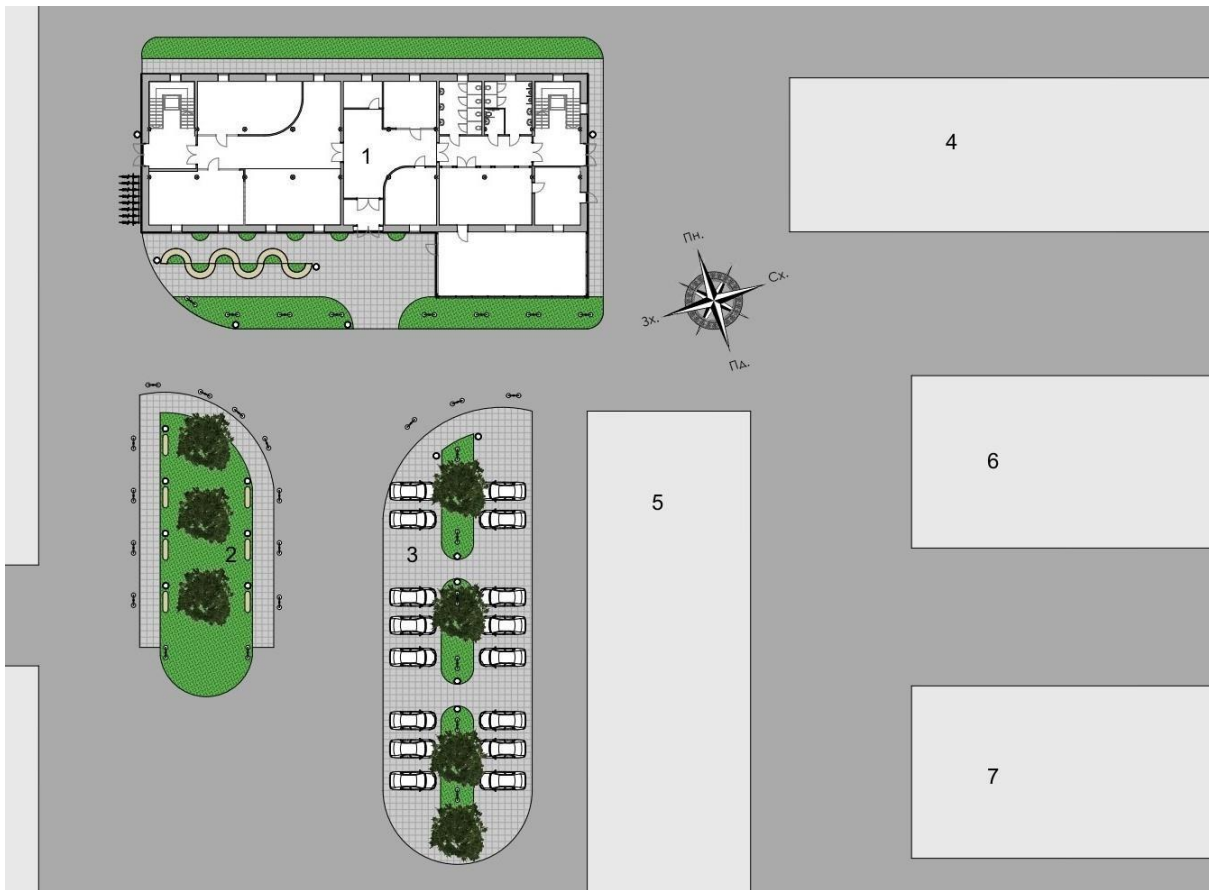

Рис. 3.2. Схема благоустрою території

3.3 Об'ємно-планувальне вирішення

Об'ємно-планувальне рішення відіграє важливу роль у процесі проектування, оскільки визначає організацію простору та його функціональні можливості. Це рішення включає в себе розміщення приміщень, їх розміри та структуру простору в цілому.

У процесі проектування вирішено перепланувати перший поверх будівлі під арт-простір, другий – під коворкінг-центрі, а підвальному надати функцію укриття.

Перший рівень поділено на три частини (рис. 3.3). Центральна частина – це вестибюль, у який можна потрапити через головний вхід, навпроти якого розміщена рецепція для прийому відвідувачів. Загалом у даній зоні знаходиться гардероб, приміщення адміністрації та склад. У лівій розташовані галерея, арт-класи (ліпка та гончарство, малювання), лекторії; приміщення можуть змінювати свої функції при потребі. Також відведено зону для відпочинку.

Праву частину займають вбиральні (чоловіча, жіноча, для маломобільних осіб, що також використовуватиметься як кімната матері та дитини), кафе-кондитерська з виходом у зимовий сад.

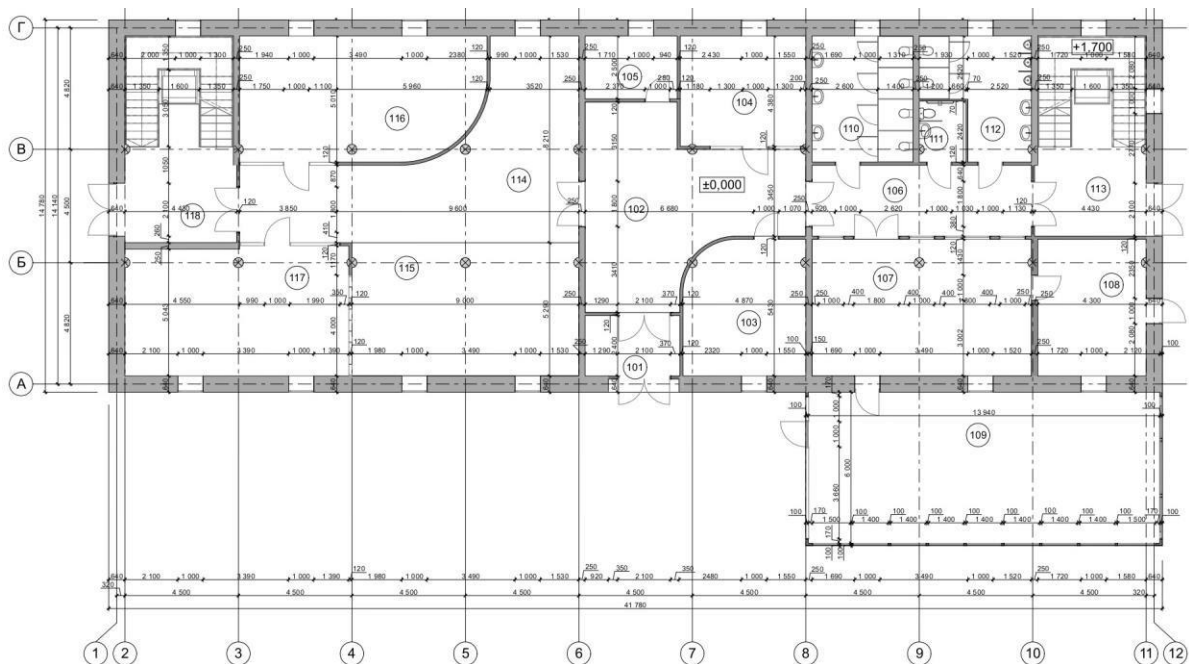

Рис. 3.3. Схема після перепланування 1-го поверху

На другий поверх, що перепланований під коворкінг по обидва боки будівлі ведуть сходи, також розміщено підйомник для маломобільних осіб (рис. 3.4). Основну частину поверху займає опен-спейс офіс, у даній зоні знаходяться акустичні капсули для переговорів або розмов по телефону.

Загалом після перепланування було вирішено поділити простір на такі зони як:

- робоча – опен-спейс офіс, конференц-зали та технічне приміщення;
- дитяча – приміщення, де працюючі батьки можуть залишити свою дитину під наглядом;
- прийому їжі – місце, де резиденти могли б спілкуватися, відпочивати, а також працювати;
- сантехнічна – чоловіча, жіноча, для маломобільних осіб/ кімната матері та дитини.

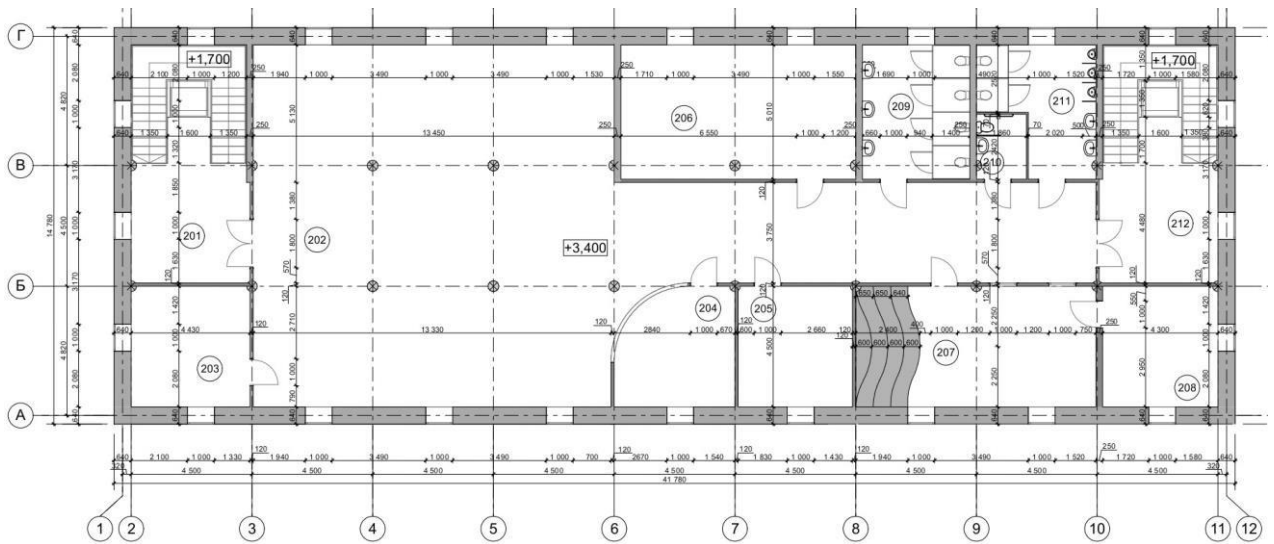

Рис. 3.4. Схема після перепланування 2-го поверху

Укриття – підвальний рівень, переобладнаний для використання як мультифункціональна зона, де поєднані функції обох поверхів (рис. 3.5). Запроектовано робочу зону для коворкінгу – опен-спейс офіс та конференц-зали; дитячу зону; зону відпочинку, яку можна трансформувати відповідно до потреб (обговорення, лекції, перегляд фільмів, уроки малювання); зона прийому їжі – кафетерій подібний до кондитерської першого поверху; сантехнічна зона – чоловіча, жіноча, для маломобільних осіб/ кімната матері та дитини.

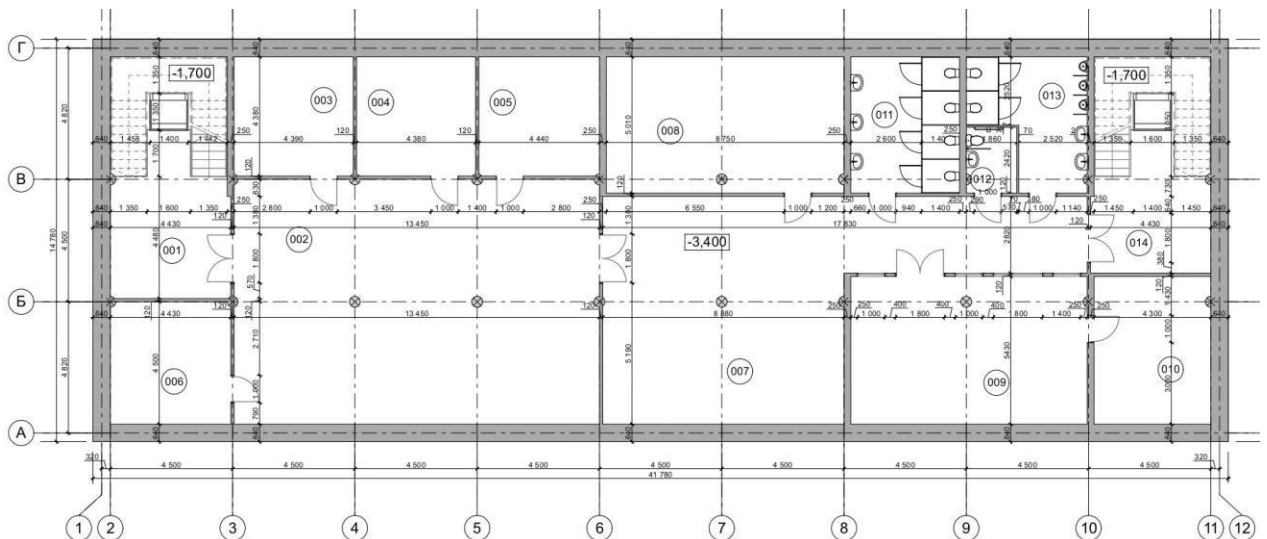

Рис. 3.5. Схема після перепланування укриття

3.4. Концепція дизайну інтер'єру та колористичне вирішення

Підбір відповідної концепції дизайну інтер'єру є важливою складовою для створення затишної та практичної атмосфери у приміщенні.

Розроблювана концепція покликана створити атмосферу, що протистоїть промислового характеру об'єкту (рис. 3.6). Її основна ідея полягає в тому, щоб зробити приміщення більш затишним, естетичним та природним, зберігаючи при цьому його унікальний стиль та історичну спадщину. Білий колір є основним тоном та створює візуальний контраст з промисловими деталями та матеріалами, збагачує простір світлом, що є необхідним для праці та творчості. Пастельний рожевий та фіолетовий додають елементи ніжності та розкоші до інтер'єру, а яскраві жовтогарячі акценти використані, щоб надати динамічності та енергії .

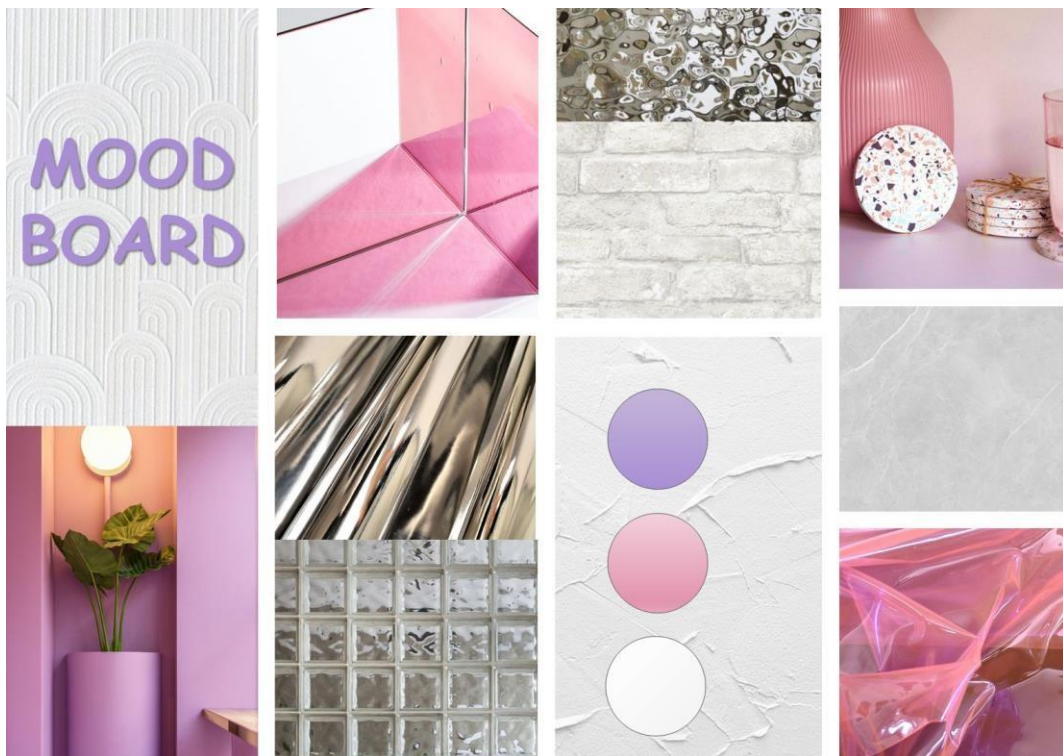

Рис. 3.6. Мудборд

Колористичне рішення передбачало гармонійну сполученість кольорів, створюючи приємну атмосферу інтер'єру. Білий та сірий кольори використовувалися для створення візуально просторого і світлого середовища, що підкреслювало сучасний стиль інтер'єру.

Яскраві жовтогарячі акценти використано для створення контрасту та привертання уваги. Вони вносять елемент динаміки до простору, створюючи яскраві акценти на окремих деталях.

У проєкті також використано скляні блоки для перегородок, які надають легкості простору, а також створюють візуальну прозорість між зонами. Скляні рожеві перегородки додають елементу розкоші та створюють ніжний відтінок у приміщенні.

Деякі елементи дизайну виконано з хромованих та дзеркальних матеріалів. Хромовані поверхні додають сучасності та створювали ефект блиску та візуального привабливості (рис. 3.7). Такі елементи є на акустичних капсулах, скляних перегородках, меблях, світильниках, декорі.

Рис. 3.7. Візуалізація робочої зони коворкінгу

Загалом у дизайні переважають плавні округлі форми, півкола, арки, що повторюються в елементах вікон, дверей, отворах, нішах.

Також враховано важливість фітодизайну, оскільки це грає важливу роль у створенні привабливого та затишного простору. Озеленення є важливою складовою даного проєкту. Рослини розташовані на колонах, над світильниками, на виступах та балках, надаючи приміщенню природний та

органічний вигляд. Озеленення створює приємну атмосферу та додає свіжості, надає простору живості, збалансованості та затишку.

Дана концепція має на меті створити особливий досвід для відвідувачів, надаючи їм можливість насолодитись комфортним та естетично привабливим середовищем, яке протистоїть загальному промислового вигляду об'єкту, що сприяє створенню приємної атмосфери для праці, спілкування та творчості, додаючи особливого характеру та вишуканості до дизайну приміщення. Загальною метою концепції є створення приємного, стильного та функціонального простору, який відповідає потребам та сучасним тенденціям.

3.5. Підбір матеріалів і предметного наповнення інтер'єрів

Під час підбору матеріалів, основною метою є досягнення гармонійного злиття з дизайн-концепцією інтер'єру, а також забезпечення естетичної привабливості та функціональності простору.

У вхідній зоні знаходиться стійка рецепції з вмонтованими розетками. Вона служить місцем, де співробітники або відвідувачі можуть звернутися зі своїми запитаннями та потребами. Лава для очікування додає комфорту та затишку у вестибюлі. Масивний стельовий світильник, що складається з декількох кругових ламп, створює ефектне освітлення та додає стильного акценту в вхідній зоні. По обидва боки вестибюлю розташовано двері із вбудованими над ними в стіну світлодіодними лампами у вигляді променів, що створює ефект підсвічування та привертає увагу до входу.

У студіях арт-центру присутні багатофункціональні стелажі, які використовуються для виставлення творів відвідувачів, збереження матеріалів, літератури та інших необхідних предметів. Це дозволяє створити організовану та доступну систему зберігання та експозиції.

Студія № 115 є відкритим простором, який поєднаний з галереєю. Тут розміщені дивани та м'які крісла, що створюють комфортну зону для обговорень, спілкування та перегляду фільмів. Також є стільці для прослуховування лекцій та ескізного малювання. За потреби простір можна

візуально відділити прозорими шторами, а перехід від галереї до студії підкреслюється зміною підлогового покриття. Студія № 116 обладнана мольбертами, за допомогою перестановки обладнання можна змінювати її функції двох студій при потребі. У приміщеннях також передбачений подіум, який може використовуватись для позування, створення композицій для малювання та проведення виступів. Студія № 117 є класом ліпки з глини та має обладнання, таке як гончарні круги, умивальники, столи та стелажі.

У приміщенні галереї присутня стіна округлої форми, яка виконує функцію виставкової зони. Також для виставок передбачена колона зі східчастими круглими стендами. В галереї знаходиться м'який куточок з диваном, кріслами та журнальним столиком, який виконує функцію зони відпочинку чи очікування.

В іншій частині будівлі розташовано кафе-кондитерську, головним елементом якої є стильна барна стійка з холодильною вітриною, де представлені різноманітні кондитерські вироби. Запропоновано різні варіанти місць для відвідувачів: великий стіл на шість осіб, який ідеально підходить як для прийому їжі, так і для проведення кондитерських майстер-класів; напівкруглий стіл навколо колони; дивани зі столами та стільцями створюють затишну атмосферу.

Окремо варто відзначити зимовий сад, який також виконує функцію кафе. Тут розташовані столики зі зручними стільцями та диванами. По центру розміщена композиція з рослинами та водою. Підлогове покриття зимового саду виконане з керамогранітної плитки, що додає стильності та зручності (рис. 3.8).

У приміщеннях арт-класів та транзитних зонах обрана вінілова сіра плитка, яка не тільки виглядає естетично, але й дуже практична, міцна та стійка до пошкоджень (рис. 3.9). Вестибюль та деякі студії також має підлогу з вінілової плитки террацо, що надає йому стильний вигляд та довговічність (рис. 3.10). Вибір таких матеріалів забезпечує необхідну функціональність та довговічність для інтенсивного використання приміщень. Підлога вестибюлю

та деяких студій виконана з вінілової плитки террацо, що надає їм стильний зовнішній вигляд та забезпечує довговічність. Використання цих матеріалів гарантує необхідну функціональність та витривалість для активного використання приміщень.

Рис. 3.8. Керамогранітна плитка

Рис. 3.9. Вінілова плитка

Рис. 3.10. Плитка террацо

Стеля поверху майже всюди виконана з гіпсокартону, та в арт-студії № 115, кафе-кондитерській та вестибюлі вона декорована металевими листами «Water ripple», що створює враження розпливчастого водяного ефекту (рис. 3.11). Стіни в основному прикрашені декоративною штукатуркою, а деякі цегляні стіни очищено та законсервовано, щоб зберегти їх первісний вигляд.

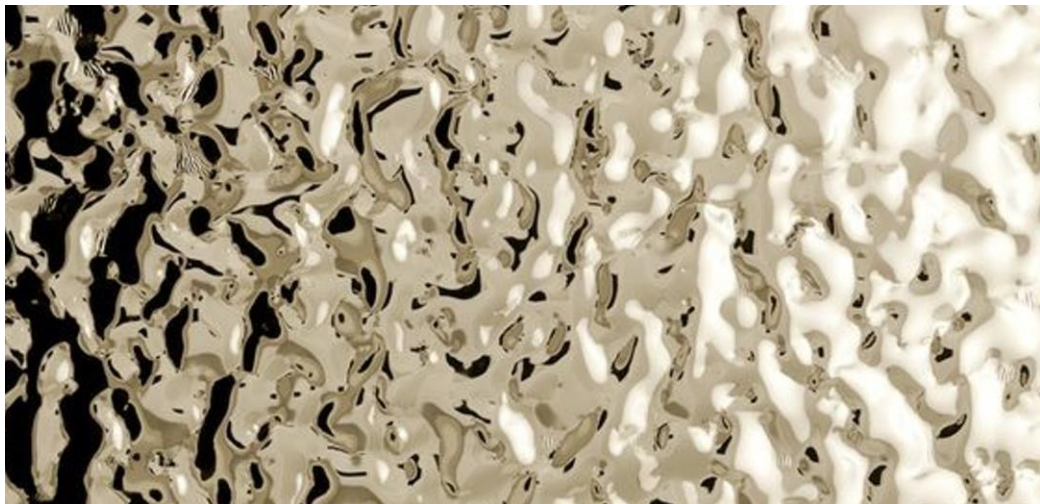

Рис. 3.11. Металевий лист «Water ripple»

У центрі робочого простору коворкінгу розташовані комфортні напівкруглі дивани зі столиками, які створюють зони для відпочинку та

спілкування. Позаду кожного дивана є стійка зі стільцями, що забезпечує додаткові місця для праці. Загалом, простір обладнаний різноманітними робочими місцями для різної кількості осіб: для груп людей, пар або окремих комірок для однієї особи.

По обидва боки офісу біля вікон розташовані місця для роботи більшої кількості людей (рис. 3.12). Столи обладнані перегородками та розетками, що забезпечує комфортну робочу атмосферу для кожного працівника. Природне освітлення доповнюється достатньою кількістю штучного, зокрема великими підвісними світильниками, довжину яких можна регулювати. Крім того, навколо колон також розміщено робочі місця.

Рис. 3.12. Візуалізація коворкінгу, open-спейс

Вздовж стін розташовані комірочки розраховані на одну особу. Кожна комірочка оснащена розетками та настінними світильниками, що забезпечує простір для концентрованої роботи. Для переговорів або телефонних розмов доступні дві акустичні кабінки, що надають конфіденційності.

У транзитній зоні розміщені круглі капсули зі столом, лавами та розетками, а також круглі настінні крісла. Ці зони призначені для короткочасних зустрічей, спілкування, невеликих робочих сесій та відпочинку.

Також є окрема зона для адміністратора, яка складається зі стійки і використовується для інформування та прийому відвідувачів. Поблизу адміністраторської розташована зона для невеликих зустрічей та обговорень зі стільцями та стіною з маркерним покриттям, що дозволяє записувати ідеї або проводити мозковий штурм (рис. 3.13).

Рис. 3.13. Візуалізація коворкінгу, зона для обговорень

У коворкінг-центрі є окреме технічне приміщення, яке використовується для роботи з паперами. Простір оснащено комп'ютерами, столами, шафами для зберігання та принтерами, що забезпечує зручність та функціональність для працівників.

Конференц-зали обладнано великими столами та комфортними офісними кріслами для проведення зустрічей, презентацій або навчань. У дитячій зоні розміщено настінні крісла-лежанки зі східцями, круглий диван по центру, м'які крісла та столики для малювання або інших творчих занять. Також є стіна зі спеціальним покриттям, на якій можна малювати та висловлювати свої ідеї.

У коворкінг-центрі також є кафетерій з барною стійкою, кавоваркою та іншим кухонним обладнанням. Розміщено місця зі столиками, де працівники можуть відпочивати або проводити неформальні зустрічі. Додатково, є багаторівнева платформа, яка служить зоною для переговорів, роботи або відпочинку.

Щодо оздоблення приміщень, стеля здебільшого виготовлена з гіпсокартону, а в конференц-залах та кафетерії – з металевих листів «Water ripple». Підлога в коворкінг-центрі в основному виконана з вінілу, відрізняється текстурою та формою. У вбиральнях використовується керамогранітна плитка. Стіни коворкінг-центру оформлено з використанням декоративної штукатурки та цегли, що створює стильний і сучасний вигляд приміщень. Також, значна частина стін залишається цегляними. Після очищення та підготовки, використовується як важливий елемент дизайну. Цегляна стіна створює особливу атмосферу, викликає відчуття стійкості та надає приміщенню індустріальний, сучасний вигляд.

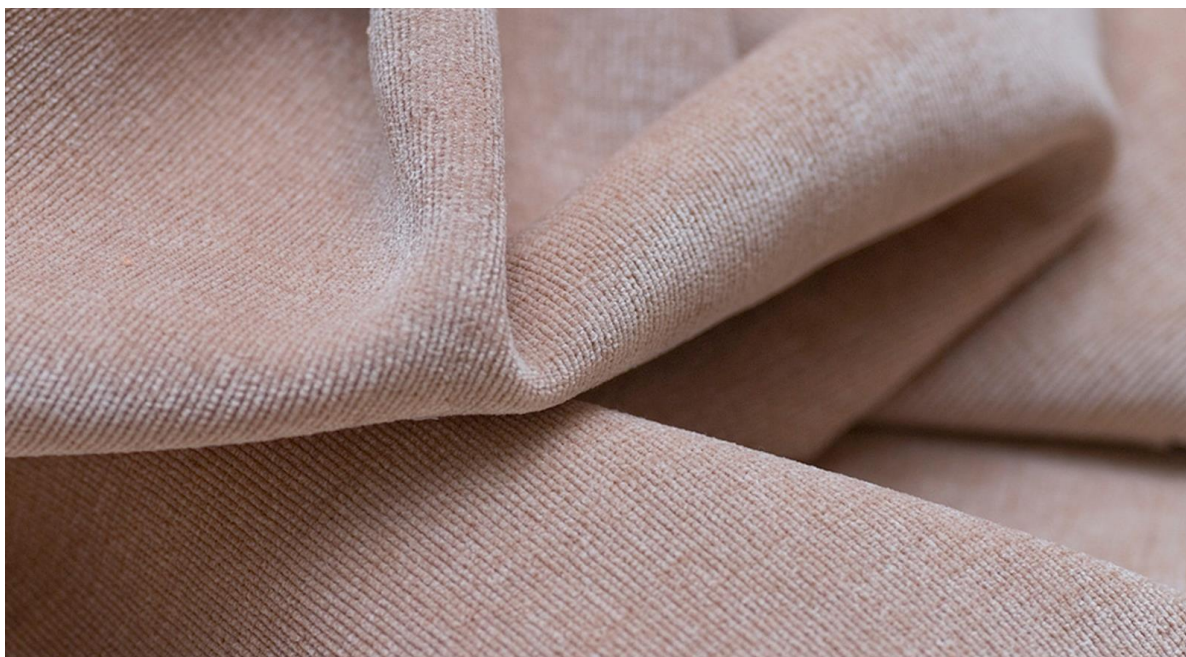

Рис. 3.14. Мікрофібра, матеріал для оббивки меблів

У приміщеннях громадського призначення меблі піддаються інтенсивній експлуатації, що призводить до зношування та втрати привабливого зовнішнього вигляду оббивки. При виборі текстилю, важливим було обрати

невибагливі у догляді, стійкі та приємні на дотик тканини (рис. 3.14). Для оббивки меблів, а саме: диванів, м'яких крісел, пуфів, капсул обрано мікрофібру, так як даний матеріал легкий у догляді, міцний, не накопичує пил, гіпоалергенний.

3.6. Розробка оригінальних елементів меблювання

Для даного проєкту розроблено колекцію об'єктів, яка складається зі столу, стільця та світильника (рис. 3.15). Авторські розробки надають простору унікальний та індивідуальний характер. Ці елементи створено з урахуванням потреб користувачів та з метою підвищення комфорту та продуктивності.

Дана колекція розроблена для використання у коворкінг-центрі та арт-просторі, зокрема в кав'ярнях, офісах, та в кафе-кондитерській. Пропонується унікальний дизайн та стиль, що буде створювати у приміщеннях особливу атмосферу.

Основним кольором колекції є пастельний фіолетовий, але також можливі інші варіанти кольорів в залежності від вимог концепції інтер'єру, щоб доповнювати загальний дизайн.

Рис. 3.15. Візуалізація оригінальних елементів меблювання

Першим елементом колекції є стілець. Він має металевий корпус, який покритий спеціальним гумовим напиленням. Це надає не лише естетичний вигляд, але і забезпечує приємну тактильну поверхню. Сидіння стільця виготовлено з матового прозорого пластику, об'єднане з ніжками царгою, а нижню частину ніжок обладнано силіконовим покриттям, що забезпечує додаткову стійкість та захист підлоги. Висота сидіння стільця становить 450 мм, діаметр – 500 мм.

Наступним елементом колекції є стіл, що також має металевий корпус покритий гумовим напиленням, що забезпечує його стійкість та стильний вигляд. Корпус складається з трьох подвійних ніжок з'єднаних між собою. Стільниця столу виготовлена з матового прозорого пластику. Нижня частина ніжок також має силіконове покриття, що забезпечує стійкість та захист поверхні підлоги. Загальна висота столу становить 750 мм, діаметр – 800 мм.

Колекція також включає світлодіодний світильник, лампа якого виготовлена з акрилового білого пластику, що додає м'яке та приємне світло в приміщення. Нижні елементи світильника виготовлені з прозорого акрилового пластику, що додає легкості та прозорості дизайну. Корпус виконаний з металу та покритий гумовим напиленням, що забезпечує його стійкість та додатковий захист, а також подібність до інших елементів колекції. Загальна висота розробки 1300 мм, що включає підвіс розміром 900 мм та лампу – 400 мм.

Висновки до 3-го розділу

1. На основі проведеного аналізу виявлено, що Львівський завод автотранспорту побудували у другій половині 1950-х років, він став провідним виробником автотранспорту в Україні. Незважаючи на успіхи, економічні труднощі та кризові ситуації призвели до неефективності підприємства і його ліквідації у 2010 році.

2. Досліджено вихідні дані про територію, особливості існуючого стану та будівлю що знаходиться у Львові на вул. Шевченка 120. Визначено можливий потенціал для зміни функцій об'єкту.

3. З'ясовано, що територія колишнього заводу занедбана та потребує реконструкції. Вирішено питання щодо облаштування зон відпочинку, зелених насаджень та інфраструктури, що підвищить комфорт відвідувачів.

4. Розроблено об'ємно-планувальне рішення для оптимального використання простору. Перший поверх переплановано під арт-простір, другий – під коворкінг-центр, а укриття являється поєднанням цих двох просторів.

5. Обґрунтовано вибір матеріалів, меблювання, освітлення, текстилю, декору, що застосовано в проєкті.

6. Дизайн-концепція включає в себе продумане колористичне рішення, яке надає інтер'єру певний настрій і характер. Використання пастельних відтінків рожевого та фіолетового додає елементи ніжності та розкоші, а білий та сірий кольори створюють візуально просторий та світлий простір.

7. Розроблено колекцію об'єктів, що включають стілець, стіл та світильник, з урахуванням концепції закладу. Пропонується розміщувати дане меблювання у кав'ярні та кафе, щоб надати інтер'єру унікальний та індивідуальний характер.

ЗАГАЛЬНІ ВИСНОВКИ

1. Можна відзначити, що зміна функцій приміщень колишніх промислових будівель дає можливість створювати нові умови для роботи, навчання та творчості. Промислові будівлі часто перетворюються на багатофункціональні кластери, в яких розміщуються житлові приміщення, коворкінги, бізнес-центри, фуд-холи, мистецькі комплекси та інші громадські простори.

2. Виявлено, що розвиток коворкінг-центрів та арт-просторів є відображенням змінюваних потреб сучасного суспільства у функціональних та інноваційних робочих просторах. За останні роки спостерігається зростання популярності цих концепцій, оскільки вони відповідають потребам сучасних професіоналів, фрілансерів, стартапів та творчих спільнот.

3. Визначено, що коворкінг-центри надають можливість працювати в спільному просторі, де люди з різних галузей можуть обмінюватися ідеями, співпрацювати та знаходити нові можливості для розвитку своїх проєктів.

Арт-простори, з свого боку, забезпечують місце для творчого вираження та культурних подій. Дані заклади є платформою для митців, дизайнерів, музикантів та інших творчих особистостей, де вони можуть експериментувати, взаємодіяти та надихати один одного. Арт-простори сприяють розвитку культурного середовища в містах, привертають увагу громадськості та сприяють розширенню художнього впливу у суспільстві.

4. Досліджено, що важливим аспектом є дотримання вимог і норм при плануванні інтер'єрів. Об'ємно-просторове рішення забезпечує оптимальне використання площі та створення різних зон для різних видів діяльності. Зонування дозволяє підтримувати зручність, комфорт та ефективність праці для користувачів.

З ростом популярності коворкінг-центрів та арт-просторів, з'являються також і специфічні норми та вимоги щодо їх ергономічного обладнання. Ергономічні норми включають оптимальну організацію робочого місця, правильну позицію тіла під час роботи, а також комфортні меблі та обладнання.

Специфіка обладнання пов'язана з використанням сучасних технологій, електронних пристроїв, систем зв'язку та інших елементів, які сприяють продуктивності та зручності користувачів.

5. З'ясовано, що вибір меблів, освітлення та декору з урахуванням естетичних та функціональних вимог сприяє комфортному перебуванню та праці в приміщенні, забезпечуючи зручність та ергономіку. Усі елементи оздоблення інтер'єру допомагають створити сприятливу атмосферу, яка відповідає потребам та вимогам.

6. В процесі аналітичного огляду встановлено, що завод «Автонавантажувач», був важливим гравцем у галузі виробництва, а зараз має значний потенціал для розвитку та модернізації.

Дослідження вихідних даних про територію на вул. Шевченка 120 дозволило виявити потенціал для зміни функцій об'єкту. Територія колишнього заводу потребує реконструкції, зокрема облаштування зон відпочинку, зелених насаджень та інфраструктури для підвищення комфорту відвідувачів.

7. Розроблено об'ємно-планувальне вирішення для оптимального використання простору, з першим поверхом, що функціонує як арт-простір, другим – коворкінг-центром та а укриттям.

У процесі вибору матеріалів були враховані їх якість, естетичні властивості та відповідність концепції закладу, довговічність та зручність в експлуатації. Умеблювання підбрано з урахуванням функціональності, ергономіки та естетичних вимог. Зручні стільці та столи забезпечують комфорт під час роботи та відпочинку. Текстильні матеріали обрано з урахуванням кольорової гами та фактури, що доповнює інтер'єр та створює атмосферу затишку та комфорту.

Дизайн-концепція передбачає використання пастельних відтінків рожевого та фіолетового для створення ніжності та розкоші, а також білого та сірого для створення візуально просторого та світлого простору.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Белинь Т. І.* Особливості проектування центрів культури та дозвілля / В. П. Ковальський, Т. І. Белинь. Матеріали XLVII науково-технічної конференції підрозділів ВНТУ Вінниця. 14-23 березня 2018. URL: <https://conferences.vntu.edu.ua/index.php/all-fbtegp/all-fbtegp-2018/paper/view/5006>.
2. *Бернацька І.* Управління ревіталізацією туристичних об'єктів як інструментом залучення іноземних інвестицій / І. Бернацька, О. Брух, М. Погорецький. Львівський національний аграрний університет. 2017. С. 58–59.
3. *Броневицький А.П.* Особливості ревіталізації промислових будівель / А.П. Броневицький. ACADEMIC JOURNAL Industrial Machine Building, Civil Engineering. Полтава : ПНТУ, 2017. Т. 2. №44. С. 65–69. URL: <http://journals.nupp.edu.ua/znp/article/view/147>
4. *Броневицький А.* Ревіталізація промислових будівель Києва / А. П. Броневицький. Міжнародний науковий журнал «Інтернаука». 2017. № 11. С. 11–18. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/mnj_2017_11_3
5. *Буравченко С. Г., Горбунова А. І.* Сучасні підходи до реновації промислових районів зі створенням міських громадських просторів. Теорія та практика дизайну: зб. наук. праць. К.: НАУ, 2020. №21. С.7–15.
6. *Булгакова Т. В., Сова І. В.* Особливості формування інтер'єрів офісних приміщень типу open space. Технології та дизайн. 2019. № 4. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2019_4_6.
7. *Гнатюк Л.Р.* Дизайн інтер'єрів офісних приміщень з використанням сучасних екологічних тенденцій. Теорія та практика дизайну : зб. наук. пр. Київ, 2016. № 9. С.47–56.
8. *Гнатюк Л.Р., Гуменюк І.І.* Теорія та практика дизайну : зб. наук. пр. / Дизайн архітектурного середовища. К. : НАУ 2019. №19. С.36–56.
9. *Гнатюк Л.Р., Пилипенко Н.А.* Напрямки ревіталізації річкового вокзалу та поштової площі м. Київ. Сучасні проблеми архітектури та містобудування : наук.- техн. зб. Київ, 2019. №55. С. 61–74.

10. *Гнатюк Л.Р.* Ревіталізація промислових об'єктів на прикладі м. Київ / Л.Р. Гнатюк, М.В. Мельник. Теорія та практика дизайну : зб. наук. пр. : Мистецтвознавство. К.: НАУ, 2019. Вип. 16. С. 53–68.
11. *Гнатюк Л.Р.* Використання фітодизайну в інтер'єрі офісного простору / Л.Р. Гнатюк, Х.С. Шепелюк. Теорія та практика дизайну : зб. наук. пр. : Технічна естетика. К.: НАУ, 2019. Вип. 17. С.31–39.
12. *Гоблик-Маркович Н.М.* Антикафе як інноваційна форма організації бізнесу / Н.М. Гоблик-Маркович, А. Очеретяна. Реалії та перспективи розвитку індустрії гостинності в умовах інтеграційних процесів : тези доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції. Мукачєво: РВВ МДУ, 2020. С. 38–40
13. ДБН Б.2.-12: 2019 Планування та забудова територій [На заміну ДБН Б.2.2-12:2018; чинний від 2019-10-01]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2019. 177 с.
14. ДБН В.2.2-9:2018. Громадські будинки та споруди. Основні положення [На заміну ДБН В.2.2-9-2009; чинний від 2019-01-06]. Вид. офіц. Київ : Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України, 2019. 43 с.
15. ДБН В.2.2-40:2018. Інклюзивність будівель і споруд [На заміну ДБН В.2.2-17:2006; чинний від 2019-04-01]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2018. 64 с.
16. ДБН В.2.2-16:2019 Культурно-видовищні та дозвілєві заклади [На заміну ДБН В.2.2-16:2005; чинний від 01.11.2019]. Вид. офіц. Київ : Укрархбудінформ, 2019.
17. ДБН В.2.5-28:2018 Природне і штучне освітлення [чинний від 2019-03-01]. Вид. офіц. Київ : Мінрегіон України, 2018.
18. *Заварзін О. О.* Особливості формування дизайну центру дозвілля для молоді / О. О. Заварзін, А. В. Родіна. Технології та дизайн. 2018. № 1. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/td_2018_1_5

19. *Карпов В.В.* Антропологічне осмислення архітектурної форми сучасності : архітектура та екологія: матеріали XI Міжнародної науково-практичної конференції. К.: НАУ, 2020. С. 5–27.

20. *Карпов В. В., Денисюк Ж. З.* Формування мистецьких музейних колекцій : визначення оціночної вартості музейних предметів : навч. посіб. Київ: НАКККІМ, 2020. 112 с.

21. *Карпов В.В.* Антропология искусства та архитектуры. Філософія архітектурної творчості : навчальний посібник / С. Г. Буравченко, В. В. Карпов, Л. Н. Бармашина, О. Г. Пивоваров, Н. В. Бжезовська / за заг. ред. канд. архіт., проф. С.Г.Буравченка. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. С. 39–66.

22. *Карпов В.В.* Експертиза культурних цінностей: актуальні питання державної політики. Культура і мистецтво: сучасний вимір: матеріали II міжнар. наук. конф. молодих вчених, аспірантів та магістрів. 6-7 груд. 2018 р. М-во культ. України; Нац. акад. кер. кадрів культ. і мистец. Київ: НАКККІМ, 2018. С. 3 – 7.

23. *Кисіль С. С.* Досвід адаптації інтер'єрів нефункціонуючих промислових будівель під виставково-експозиційну функцію / С. С. Кисіль, В. В. Швачка. Сучасні проблеми архітектури та містобудування. 2018. №51. С. 141-147. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Spam_2018_51_22

24. *Ковальський В. П.* Сучасні стилі архітектури / В. П. Ковальський, М. О. Постолатій, Д. О. Войтюк. Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції «Стратегія розвитку міст: молодь і майбутнє (інноваційний ліфт)». Харків : Харківський національний університет міського господарства імені О.Б. Бекетова, 2019. С. 136–138.

25. *Кривецька Л.* Біла Книга. Економічний вплив місцевої культурної спадщини / Лілія Кривецька. Львів, 2020. С. 1–50.

26. *Івашко О. Д.* Проектні пропозиції щодо перепрофілювання промислової будівлі під арт-кластер (на прикладі колишнього пивоварного заводу Ріхерта на вул. Фрунзе, 35) / О. Д. Івашко. Сучасні проблеми

архітектури та містобудування. 2018. №51. С. 471–475. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Spam_2018_51_62

27. *Пламеницька О.А., Гнатюк Л.Р., Гуменюк І.І.* Методичні підходи до ревіталізації та реновації історичних будівель (аналіз досвіду) Теорія та практика дизайну. Дизайн архітектурного середовища. №19. 2019. С. 36–56.

28. *Сілогаєва В. В.* Нове життя інтер'єрів бездіяльних промислових будівель / В. В. Сілогаєва. Сучасні проблеми архітектури та містобудування. 2014. №37. С. 268–273. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Spam_2014_37_39

29. *Снігур Х.* Коворкінг : переваги та недоліки в організації робочих місць / Х. Снігур. Вісник Тернопільського національного економічного університету. 2017. №.4. С. 117-124. URL : http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vtneu_2017_4_13

30. *Соколовська Ю.С.* Об'ємно-планувальні принципи і методи реновації масової житлової і громадської забудови. «Молодий вчений» №1(28) Частина 3, січень 2016.

31. *Сьомка С. В., Антонович Є. А.* Дизайн інтер'єру, меблів та обладнання : підручник. Київ : НАКККіМ, 2018. 360 с.

32. *Український мистецтвознавчий дискурс : колективна монографія / за заг. ред. д.і.н. В.В. Карпова.* Рига: Izdevnieciba «Baltia Publishing», 2020. 370 с.

33. *Філософія архітектурної творчості: навч. посіб.* С. Г. Буравченко, В. В. Карпов, Л. Н. Бармашина, О. Г. Пивоваров, Н. В. Бжезовська; за заг. ред. канд. архіт., проф. С. Г. Буравченка. Херсон : ОЛДІ-ПЛЮС, 2021. 228 с.

34. *Шутка І.* Другий шанс. Як і навіщо міста ревіталізують занедбані об'єкти / Ірина Шутка. Куфер. URL :<https://kufer.media/misto/drugyj-shans-yak-i-navishho-mistarevitalizovuyut-zanedbani-ob-yekty/>.

35. *Ярошенко А.* Психологія кольору в дизайні середовища / А. Ярошенко. Актуальні проблеми сучасного дизайну : зб. матер. Міжнар. наук.-практ. конф., Київ, 20 квіт. 2018 р. / Київ. нац. ун-т технологій та дизайну. Київ : КНУТД, 2018. Т. 2. С. 237–240.

36. A Revitalizing Function of Culture and Cultural Heritage. 2019. URL: <https://ukdiss.com/examples/function-of-culture-and-culturalheritage.php?vref=1>
37. Sugden E. The adaptive reuse of industrial heritage buildings. Waterloo, Ontario, Canada. 2017.
38. *Kozina J., Bole D., Tiran J.* Forgotten values of industrial city still alive: What can the creative city learn from its industrial counterpart? URL: <https://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S1877916621000254>
39. Revitalization of Historic Buildings as an Approach to Preserve Cultural and Historical Heritage. International Scientific Conference Urban Civil Engineering and Municipal Facilities. 2015. C. 883–890.
40. The Transformative Power of Industrial Culture. A Dynamic Approach to the Culture of Industrial Regions / Interreg Central Europe. InduCult2.0. 2019. C. 1–40.
41. Urban Cultures since the capitalist world system. Industrial cities. URL: <https://www.britannica.com/topic/urban-culture/Urban-cultures-since-the-capitalist-world-system>
42. Wang T. Industrial Revolution: 8 Elevated Factory and Warehouse Renovations. URL: <https://architizer.com/blog/inspiration/collections/factory-and-warehouse-renovation/>

Д О Д А Т К И